

POLICEJNÍ AKADEMIE ČESKÉ REPUBLIKY V PRAZE

Fakulta bezpečnostního managementu

Katedra soukromého práva

**Práva výrobců zvukových a zvukově obrazových
záznamů**

Bakalářská práce

Rights of producers of sounds and audio-visual recording

Bachelor thesis

**VEDOUCÍ PRÁCE
JUDr. Popelková Věra**

**AUTOR PRÁCE
Kateřina Vojtová**

**PRAHA
2024**

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že předložená práce je mým původním autorským dílem, které jsem vypracovala samostatně. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem čerpala, v práci řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

V Soběslavi, dne 6. 3. 2024

Kateřina Vojtová

Poděkování

Tímto bych ráda poděkovala vedoucí mé bakalářské práce JUDr. Věře Popelkové za ochotu a pomoc při psaní této práce. Dále děkuji přátelům a především rodině za podporu a trpělivost.

ANOTACE

Ve své práci, která se zabývá tématem práva výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů, nejprve vysvětlím definice týkající se tématu. V další kapitole, která navazuje na definici autorského práva, historicky zmapuji vývoj autorského práva nejen na našem území. Další kapitoly už se týkají mezinárodní právní úpravy a evropských směrnic, které musí být nějakým způsobem implementovány i do české legislativy. Poslední kapitolou v teoretické části je kapitola o kolektivní správě, ve které jsem pak blíže popsala i kolektivní správce v České republice. Závěrem mé práce je dotazníkové šetření, jehož cílem bylo zjistit, jak moc se lidé zajímají o práva výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů, zda tato práva ctí a jak moc jsou informováni o nelegálním kopírování a nelegálním šíření záznamů.

KLÍČOVÁ SLOVA

výrobce zvukového záznamu * výrobce zvukově obrazového záznamu * autorské právo * duševní vlastnictví * kolektivní správa

ANNOTATION

In my thesis which deals with the topic of the sound and sound-visual records copyrights, I will firstly explain the definitions regarding the topic.

In the next chapter following the definition of the copyright, I will historically survey copyright development not only in our region.

The next chapters deal with international legal adjustments and European regulations that have to be somehow implemented also into Czech legislation.

The last chapter of the theoretical part is a chapter concerning collective administration in which I have closely described also collective administrators in the Czech Republic.

As a conclusion of my work is a questionnaire investigation, of which aim was to find out how deeply people are interested in sound and sound-visual records copyrights. If they respect these rights and how much they are informed about illegal copying and illegal records distribution.

KEYWORDS

producer of sound recording * producer of audio-visual recording * copyright * intellectual property * collective management

OBSAH

ÚVOD.....	7
1 ZÁKLADNÍ POJMY	8
1.1 Duševní vlastnictví.....	8
1.2 Autorské právo.....	9
1.3 Zvukový záznam a jeho výrobce.....	11
1.4 Zvukově obrazový záznam a jeho výrobce.....	11
2 HISTORIE A VÝVOJ AUTORSKÉHO PRÁVA.....	13
2.1 Základy autorského práva v dávné historii	13
2.2 Bernská úmluva.....	13
2.3 Historie autorského práva v českých zemích	13
3 MEZIÁRODNÍ PRÁVNÍ ÚPRAVA TÝKAJÍCÍ SE VÝROBCŮ ZVUKOVÝCH A ZVUKOVĚ OBRAZOVÝCH ZÁZNAMŮ	15
3.1 Římská úmluva	15
3.2 Ženevská úmluva.....	17
3.3 TRIPS.....	19
3.4 WIPO	21
4 EVROPSKÁ PRÁVNÍ ÚPRAVA TÝKAJÍCÍ SE VÝROBCŮ ZVUKOVÝCH A ZVUKOVĚ OBRAZOVÝCH ZÁZNAMŮ.....	26
4.1 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES	27
4.2 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/115/ES	28
4.3 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/116/ES	30
4.4 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/26/EU.....	31
5 PRÁVO VÝROBCE ZVUKOVÉHO ZÁZNAMU.....	33
5.1 Obsah práva výrobce zvukového záznamu	33
5.2 Rozsah práva výrobce zvukového záznamu	33
5.3 Obsah práva užít zvukový záznam	33
5.4 Trvání práva výrobce zvukového záznamu	34
6 PRÁVO VÝROBCE ZVUKOVĚ OBRAZOVÉHO ZÁZNAMU.....	35
6.1 Obsah práva výrobce zvukově obrazového záznamu	35
6.2 Trvání práva výrobce zvukově obrazového záznamu	35
7 KOLEKTIVNÍ SPRÁVA.....	36
7.1 Kolektivní správce	36

7.2	Kolektivní správci v ČR.....	37
7.3	OSA.....	37
7.4	INTERGRAM.....	39
8	PRAKTICKÁ ČÁST – DOTAZNÍKOVÉ ŠETŘENÍ.....	41
8.1	Výsledky dotazníkového šetření	41
8.2	Vyhodnocení stanovených výzkumných předpokladů.....	53
	ZÁVĚR.....	55
	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	56
	SEZNAM GRAFŮ	60
	SEZNAM PŘÍLOH.....	61
	Příloha 1 – dotazníkové šetření.....	61

ÚVOD

Bakalářská práce se zabývá tématem práva výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů. V dnešní společnosti, které vládne internet, je obzvláště důležité chránit práva těchto výrobců. Kdyby se nelegální stahování a nelegální šíření obsahu nijak netrestalo, mohlo by to vést k úpadku motivace a tvorby výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů. Rychlý rozvoj internetu v posledních letech má svá pozitiva i negativa. Mezi pozitiva můžeme řadit například digitální platformy, které nám, posluchačům, umožňují pouštění různých druhů hudby a filmů. Z druhého pohledu – pohledu výrobce zvukového záznamu a výrobce zvukově obrazového záznamu, internet pomáhá šířit jejich tvorbu, za kterou jsou následně odměňováni. Tou negativní stránkou je, již výše zmiňované, nelegální stahování a nedostatečná opatření právě proti takovému jednání. Spousta lidí si často ani neuvědomuje, že jejich aktivita na internetu může nést známky něčeho nelegálního. Neověřují si původ zdroje, a jakmile lze nějaký obsah bezplatně stáhnout, udělají to. Následně je ani nezajímá, že pokud si obsah stáhli pro osobní účely, nesmí ho nadále šířit. Důvodem takového chování je dle mého úsudku nízká informovanost a mnohdy i nezájem získat informace o daném tématu.

1 ZÁKLADNÍ POJMY

Základem pro pochopení tématu o právech výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů je potřeba detailní vysvětlení určitých pojmů, které jsou v tomto případě primární. Jedná se o pojmy jako: co je to duševní vlastnictví, autorská práva obecně a jejich dělení, dále definice pojmů zvukový záznam a jeho výrobce a zvukově obrazový záznam a jeho výrobce.

1.1 Duševní vlastnictví

Právo duševního vlastnictví je právo týkající se osob a výtvorů jejich mysli či k výsledkům hospodářské činnosti. Jedná se subjektivní (týkající se určité osoby) soukromá práva, jejichž předmětem jsou nehmotné statky. Je tedy na zvážení konkrétní osoby, zda se rozhodne svá práva uplatnit a jakým způsobem, zda se je případně rozhodne uplatnit vůči třetím osobám. Tato práva umožňují požadovat po konkrétních jiných osobách nebo po neurčitém okruhu jiných osob nějaké chování, které typicky může spočívat ve zdržení se určitého chování, strpění určitého chování oprávněné osoby nebo dokonce vlastní aktivní chování nebo jednání včetně aktivního poskytnutí určitého zpravidla peněžního plnění.¹

Lze je dělit do několika skupin. Dělení dle povahy:

- Osobnostní
- Majetková (např.: práva výrobce zvukového záznamu ke zvukovému záznamu)
- Osobnostní i majetková zároveň (např.: práva autora k jeho dílu)

Dle historického členění pak:

- Práva k průmyslovému vlastnictví a práva související s právy průmyslového vlastnictví (např.: ochranné známky, patenty, apod.)
- Práva autora k jeho dílu a práva související s právem autorským

---

¹ ČERMÁK JR., Karel, Eva KOPLÍKOVÁ a Lukáš LORENC. METODIKA A POSTUPY PROSAZOVÁNÍ PRÁV Z DUŠEVNÍHO VLASTNICTVÍ U JEDNOTLIVÝCH ORGÁNŮ VEŘEJNÉ SPRÁVY ČESKÉ REPUBLIKY, V JEJICHŽ PŮSOBNOSTI JE PROSAZOVÁNÍ PRÁV Z DUŠEVNÍHO VLASTNICTVÍ [online]. [cit. 2023-12-04]. Dostupné z: https://upv.gov.cz/files/uploads/PDF_Dokumenty/prosazovani-prav/Metodika04.pdf

Práva autora k jeho dílu a práva výkonných umělců k jejich uměleckým výkonům poskytují ochranu výsledkům tvůrčí duševní činnosti. Práva související s právem autorským pak poskytují ochranu hospodářským výsledkům netvůrčí ochrany (zvukovým a zvukově obrazovým záznamům, rozhlasovému vysílání, apod.)

1.2 Autorské právo

Autorské právo nabývá člověk tehdy, kdy vytvoří a zveřejní autorské dílo. Patří mezi práva duševního vlastnictví (práva k nehmotným statkům) a zahrnuje výlučná práva osobnostní (jsou spojena přímo s autorem jako takovým a jsou nepřevoditelná – tudíž se jich nelze vzdát a předat je na jinou osobu) a výlučná práva majetková (ta lze udělit i jiné osobě na základě smlouvy).

Osobnostní práva jsou tedy nepřevoditelná a zanikají až smrtí autora. Mezi taková práva patří:

- Právo rozhodnout o zveřejnění či nezveřejnění díla
- Právo osobovat si autorství a rozhodnout, zda a za jakých podmínek bude autorství uvedeno
- Právo na nedotknutelnost díla a právo na změnu či zásah do díla
- Právo odstoupit od licenční smlouvy, například jestliže autorovo dosud nezveřejněné dílo obsahuje myšlenky, s nimiž se autor již neztotožňuje, a mohly by být dotčeny autorovy oprávněné zájmy
- Právo před vydáním provést jakékoliv drobné změny v díle

Postmortální ochrana osobnostních práv je jakási zvláštní úprava, která zajišťuje ochranu práv i po smrti autora. To znamená, že po smrti si nikdo nesmí osobovat autorství k dílu a dílo smí být užitě pouze tak, aby se nesnižovala jeho hodnota. Pokud se nejedná o anonymní dílo, musí být autor vždy uveden. Ochrany se dle zákona může domáhat jakákoliv osoba blízká, ale i právnická osoba sdružující autory. Ochrany se lze domáhat i po uplynutí lhůty majetkových práv autorských. Nejedná se o dědění práva a právo vzniká okamžikem smrti autora.

Majetková práva jsou právem dílo užít a právo udělit smlouvou jiné osobně oprávnění taktéž k výkonu užití díla. Pokud autor toto právo jiné osobě poskytne, je povinen strpět užití díla jinou osobou v rozsahu stanovém v licenční smlouvě. Poskytnutím práva jiné osobě autorova majetková práva nezanikají. Dále právo na odměnu při opětném prodeji originálu uměleckého díla a právo na odměnu v souvislosti s rozmnožováním díla pro osobní potřebu.

Součástí práva užít jsou:

Mechanická práva (fixace díla na hmotný nosič a následné nakládání s ním), mezi které dále patří práva na:

- Rozmnožování díla – zhotovení dočasných nebo trvalých rozmnoženin díla nebo jeho částí, a to jakýmkoliv prostředky v jakékoliv formě. Jedná se například o rozmnoženiny tiskové, fotografické, zvukové, zvukově obrazové, elektronické, atd.
- Rozšiřování díla – jedná se o zpřístupňování díla v hmotné podobě prodejem nebo jiným převodem vlastnického práva k originálu, či rozmnoženině díla.
- Pronájem díla – lze chápat jako zpřístupňování díla ve hmotné podobě za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu poskytnutím díla na určitou dobu. Účelem je získání jakéhokoliv prospěchu autora.
- Půjčování díla – zpřístupňování díla ve hmotné podobě za účelem hospodářského nebo obchodního úspěchu poskytnutím originálu či rozmnoženiny díla na dobu určitou.

Práva na sdělování díla veřejnosti – rozumí se tím zpřístupňování díla veřejnosti v nehmotné podobě.² Ta se dále dělí na práva provozovací (právo na živé provozování díla, právo na přenos živého provozování, právo na provozování díla ze záznamu, právo na přenos provozování díla ze záznamu, právo na provozování rozhlasového a televizního vysílání) a práva vysílací (právo na vysílání díla

---

² Autorské právo. BusinessINFO.cz [online]. [cit. 2023-12-04]. Dostupné z: <https://www.businessinfo.cz/navody/autorske-pravo-ppbi/3/>

rozhlasem nebo televizí a právo na přenos rozhlasového nebo televizního vysílání).

Práva synchronizační a práva odvozené tvorby:

- Právo na zařazení díla do díla souborného
- Právo na užití díla zařazeného do díla souborného
- Právo dílo spojit s jiným dílem
- Právo užít dílo ve spojení s jiným dílem
- Právo zpracovat, přeložit či pozměnit dílo
- Právo užít dílo ve zpracované, přeložené či pozměněné podobě³

1.3 Zvukový záznam a jeho výrobce

Zvukový záznam je především sluchem vnímatelný záznam zvuků umělce, či jejich vyjádření. Za výrobce zvukového záznamu považujeme fyzickou nebo právnickou osobu, která na svou odpovědnost poprvé zaznamená zvuky výkonu či jejich vyjádření, nebo tak učiní na základě jejího podnětu jiná osoba. Výrobce tohoto záznamu má výlučné majetkové právo svůj zvukový záznam užít, ale může udělit někomu jinému oprávnění k výkonu tohoto práva prostřednictvím smlouvy. Užít zvukový záznam bez smlouvy lze pouze v případech stanovených zákonem.⁴

1.4 Zvukově obrazový záznam a jeho výrobce

Zvukově obrazový záznam je na rozdíl od přechodného záznamu zrakově vnímatelný. Jedná se o audiovizuální záznam nebo záznam jiné řady zaznamenaných a spolu se sebou souvisejících obrazů, které vyvolávají dojem pohybu, doplněné o zvuk či nikoli. Za výrobce se opět považuje fyzická či právnická osoba, která záznam na svou odpovědnost poprvé pořídí, či osoba, která ho pořídí na její podnět. Stejně jako výrobci zvukových záznamů, mají výrobce zvukově obrazových záznamů výlučné majetkové právo svůj záznam užít a udělit dalším smlouvou právo užít jejich dílo též. Pokud nedojde k udělení

---

³ TELEČ, Ivo a Pavel TŮMA. *Přehled práva duševního vlastnictví*. 2. Brno: Doplněk, 2006. ISBN 80-7239-198-4. str. 36.

⁴ Zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským, § 75 - § 77

oprávnění pomocí smlouvy, lze dílo užít jen v mezích stanovených autorským zákonem.⁵

---

⁵ Zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským, § 79 - §81

2 HISTORIE A VÝVOJ AUTORSKÉHO PRÁVA

2.1 Základy autorského práva v dávné historii

Historie autorských práv sahá až do daleké minulosti, kdy například náznaky základů můžeme vidět už ve starověkém Egyptě. Stavaři tehdy používali odlišné znaky při stavbě pyramid, aby se tak „podepsali“ pod své dílo. Prvním důležitým milníkem byla vláda královny Anny, která nastoupila na trůn po Vilémovi III. v roce 1702. V roce 1709 byl vydán zákon královny Anny, který se týkal právě autorského práva. Zajišťoval ochranu výrobců soudem. Tehdy ale šlo spíše o nástroj cenzury, než o zajišťování vlastních práv.

2.2 Bernská úmluva

Dalším velkým milníkem bylo přijetí Bernské úmluvy v roce 1886, která už se přibližovala ochraně autorských práv jako takové, ale obsahovala pouze ochranu děl literárních a uměleckých. Tato úmluva byla doplněna v Paříži v roce 1896, dále revidovaná v Berlíně 1908, opět doplněna v Bernu 1914 a revidovaná v Římě 1928, v Bruselu 1948, ve Stockholmu 1967 a v Paříži 1971.

2.3 Historie autorského práva v českých zemích

V roce 1846 byl vydán Císařský patent na ochranu autora proti vydavateli, který můžeme považovat za první zákon týkající se autorského práva v tehdejší Rakouském císařství. V roce 1895 pak v tehdejší Rakousko-Uhersku vznikl říšský zákon č. 197/1895 ř. z., o právu původcovském k dílům literárním, uměleckým a fotografickým. Další zákony navazují především na Bernskou úmluvu a na Všeobecnou úmluvu o právu autorském. Prvními zákony upravující autorské právo pak v tehdejší Československu byly:

- zákon č. 218/1926 Sb., o původském právu k dílům literárním, uměleckým a fotografickým (o právu autorském) – tento zákon již musel být v souladu s Bernskou úmluvou a dokonce se zde vyskytují i lhůty pro trvání majetkových práv (50 let po autorově smrti) a práva osobnostní trvala i poté⁶

---

⁶ 218/1926 Sb. o původském právu k dílům literárním, uměleckým a fotografickým. Online. Beck-online. [cit. 2023-12-04]. Dostupné z: <https://app.beck-online.cz/bo/chapterview-document.seam?documentId=onrf6mjzgi3f6mrrhawta>

- zákon č. 115/1953 Sb., o právu autorském (autorský zákon) – tento zákon již uvádí autorské dílo jako ne materiální věc, ale i něco, co můžeme vnímat lidskými smysly. Nově také vznikají lidová družstva, která mají právo převádět autorská práva a vybírat příspěvky. K takovým organizacím patří například OSA⁷
- zákon č. 35/1965 Sb., o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon) – tento zákon se nijak extrémně neliší od toho předchozího, ovšem nově se v něm upravují nejen práva výkonných umělců, tedy osob, které provádí umělecké dílo, zpívají, hrají, atd., ale především práva výrobců zvukových záznamů a rozhlasových a televizních organizací⁸

Aktuálním zákonem je zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon). V zákoně se nově definuje pojem „autorské dílo“, trvání majetkového práva po smrti se zvýšilo z 50 na 70 let a prošel řadou novelizací vzhledem ke vstupu ČR do Evropské Unie a také díky novým technologiím a jejich rozvoji.

---

⁷ Zákon č. 115/1953 Sb., Zákon o právu autorském (autorský zákon)

⁸ Zákon č. 35/1965 Sb., Zákon o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon)

3 MEZIÁRODNÍ PRÁVNÍ ÚPRAVA TÝKAJÍCÍ SE VÝROBCŮ ZVUKOVÝCH A ZVUKOVĚ OBRAZOVÝCH ZÁZNAMŮ

Mezinárodní smlouvy se obecně týkají vzájemných práv smluvních stran. Ať už se jedná o jeho založení, změnu, či úplné zrušení. Nejčastěji jsou subjekty mezinárodního práva státy. Postavení mezinárodních smluv je podrobněji upraveno v Ústavním zákoně č. 1/1993 Sb., kde se hned v čl. 1 dozvídáme, že je Česká republika svrchovaná právní stát a je nezávislý na jakékoliv jiné moci. Ovšem hned v dalším čl. 2 je dáno, že Česká republika musí dodržovat závazky, které vyplývají právě z mezinárodního práva. To znamená, že mezinárodní právo sice nemá vyšší právní sílu, zato má aplikační přednost. V čl. 10 nám Ústava České republiky říká, že vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterými je Česká republika vázána a k jejichž ratifikaci dal Parlament souhlas, jsou součástí právního řádu a pokud se objeví odchylky, použije se mezinárodní smlouva. Některé pravomoci orgánů mohou být přeneseny na mezinárodní organizaci nebo instituci.⁹ Aby ale mohla být mezinárodní smlouva platná a zařazená v našem právním řádu, musí splňovat určité podmínky.

1. Musí jít o mezinárodní smlouvu – dohoda uzavřená státy, která je v písemné formě, řídící se mezinárodním právem.
2. Musí být vyhlášena – v našem případě jde o vyhlášení ve Sbírce zákonů a Sbírce mezinárodních smluv (stát musí zajistit znění v českém jazyce).
3. Musí dojít k ratifikaci – ratifikuje ji Parlament a je třeba souhlasu obou komor Parlamentu, jak Senátu, tak Poslanecké sněmovny, pokud se nestanoví, že je třeba souhlasu daného v referendu.
4. Česká republika musí být touto smlouvou vázána a již od počátku platnosti musí být učiněna opatření, aby mohla být plněna.

3.1 Římská úmluva

Mezinárodní úmluva o ochraně výkonných umělců, výrobců zvukových záznamů a vysílacích organizací byla vydána v Římě dne 26. října 1961. Skládá se z 34 článků a zajišťuje především ochranu při výkonech pro výkonné umělce,

---

⁹ *Mezinárodní právo. Ministerstvo vnitra [online]. [cit. 2023-12-04]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/soubor/mezinarodni-pravo-mlsna-pps.aspx>*

dále ochrana týkající se výrobců zvukových záznamů a vysílání pro vysílací organizace. Za správu úmluvy je zodpovědná Světová organizace duševního vlastnictví (WIPO) společně s Mezinárodní organizací práce (ILO) a Organizací spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu. V tehdejší Československu byla zveřejněna ve vyhlášce Ministra zahraničních věcí, konkrétně se jedná o vyhlášku č. 192/1964 Sb., Vyhláška ministra zahraničních věcí o Mezinárodní úmluvě o ochraně výkonných umělců, výrobců zvukových záznamů a rozhlasových organizací. Účinná je od 14. srpna 1964.

Článek 1 uvádí, že ochrana poskytovaná touto smlouvou zůstává nedotčena a neovlivňuje ochranu autorských práv k literárním a uměleckým dílům. Důležitý je článek 3, který definuje základní pojmy a definice zní takto:

Výkonnými umělci se rozumí herci, zpěváci, hudebníci, tanečníci a další osoby, které hrají v uměleckých dílech nebo je jinak provozují.

Zvukovým záznam se rozumí jakýkoliv záznam zvuků výkonu nebo jiných zvuků, které jsou výlučně sluchové.

Výrobcem zvukových záznamů je osoba nebo právnická osoba, která jako první zaznamená zvuky výkony nebo jiné zvuky.

Vydáním se rozumí nabízení veřejnosti rozmnoženiny zvukového záznamu.

Reprodukcí se pak rozumí zhotovení kopie nebo kopií záznamu.

Dalšími pojmy, které jsou zde definovány, jsou vysílání a přenos.

Článek 3 upravuje podmínky, za kterých je poskytnuto výrobcům zvukových záznamů národní zacházení. Jedná se o podmínky:

- výrobce je státním příslušníkem jiného smluvního státu
- první záznam byl pořízen v jiném smluvním státě
- zvukový záznam byl poprvé zveřejněn v jiném smluvním státě

Stačí, pokud je splněna alespoň jedna podmínka. Pokud autor zveřejní zvukový záznam poprvé v nesmluvním státě, ale do třiceti dnů od tohoto zveřejnění

záznam zveřejní i ve smluvním státě, považuje se to za splnění podmínky zveřejnění ve smluvním státě.

Článek 7 poskytuje minimální ochranu pro výkonné umělce. Zahrnuje možnost zabránit vysílání a sdělování veřejnosti bez souhlasu, záznamu jejich výkonu bez souhlasu, rozmnožování výkonu bez souhlasu.¹⁰

3.2 Ženevská úmluva

Ženevská úmluva o ochraně výrobců zvukových záznamů proti nedovolenému rozmnožování jejich zvukových záznamů, jak už z názvu vypovídá, byla sjednána v Ženevě dne 29. října 1971. V českém právním řádu byla tato úmluva přijata pod vyhláškou ministerstva zahraničních věcí č. 32/1985 Sb. Listina, která potvrzuje přístup České socialistické republiky, byla uložena u generálního tajemníka OSN a vstoupila v platnost 15. ledna 1985.

Obecně byla úmluva sjednána, aby se zabránilo neustále se rozšiřujícímu nedovolenému rozmnožování zvukových záznamů. Smluvní státy se rozhodly úmluvu sepsat, aby se minimalizovaly škody, které byly způsobovány především autorům těchto zvukových záznamů, právě kvůli kopírování. V listině se také zmiňuje poděkování a ocenění za odvedenou práci pro Organizaci Spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu a Světovou organizaci duševního vlastnictví. Tato úmluva měla být provázána s předchozí Římskou úmluvou, a tak neměl být nijakým způsobem narušen její obsah.

Skládá se z 13 článků a hned na jejím úvodu jsou vypsány definice základních pojmů. Každý stát, který se rozhodne úmluvu přijmout, je povinen ochraňovat výrobce zvukových záznamů jiných smluvních států proti vyhotovení snímků bez souhlasu výrobce a proti dovozu, pokud se takové vyhotovení či dovoz děje za účelem veřejného rozšiřování. Čl. 3 poskytuje možnost smluvních států, aby samy rozhodly o druhu ochrany. Každý stát si může vybrat, zda do svého právního řádu zavede jeden anebo více způsobů. Těmi způsoby jsou:

- Přiznání autorského nebo jiného zvláštního práva

---

¹⁰ Vyhláška č. 192/1964 Sb., Vyhláška ministra zahraničních věcí o Mezinárodní úmluvě o ochraně výkonných umělců, výrobců zvukových záznamů a rozhlasových organizací. *Zákony pro lidi* [online]. [cit. 2023-12-04]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1964-192>

- Právní předpisy o nekalé soutěži
- Trestní sankce

V českém právním řádu jsou zakomponovány všechny zmíněné způsoby ochrany.

Doba ochrany je opět ponechána na vnitřním zákonodárství smluvních států, nejméně je však stanovena doba dvaceti let od konce roku, kdy byly zaznamenány zvuky na zvukovém záznamu, či od konce roku zveřejnění takového záznamu.

Článek 5 stanovuje, že má-li smluvní stát dle svého vnitřního zákonodárství jako podmínku ochrany splnění určitých formalit, budou se všechny formality počítat za splněné, jsou-li všechny oprávněně vyhotovené snímky zvukového záznamu, které jsou veřejně rozšiřované, nebo jejich obaly označeny poznámkou, která se skládá ze znaku „©“ a roku prvního uveřejnění tak, aby bylo dostatečně zřetelné, že se činí nárok na ochranu. Jestliže nelze ze snímků či obalů zjistit výrobce, jeho právního nástupce nebo osobu výlučně oprávněnou z licence poskytnuté výrobcem, musí poznámka obsahovat na víc ještě jméno výrobce, jeho právního nástupce nebo osobu výlučně oprávněnou z licence poskytnuté výrobcem.

Článek 6 říká, že každý smluvní stát poskytující ochranu prostřednictvím autorského nebo jiného zvláštního práva anebo prostřednictvím trestních sankcí, může ve svém právním řádu stanovit pro ochranu výrobců zvukových záznamů stejná omezení, která jsou povolena též pro ochranu literárních a uměleckých děl. Musí být ale splněny následující body, jinak nelze žádnou nucenou licenci povolit.

Podmínky pro povolení nucených licencí jsou:

- rozmnožování se uskutečňuje jen pro výlučné potřeby vyučování nebo vědeckého výzkumu
- licence na rozmnožování je platná jen na území smluvního státu, jehož příslušný orgán licenci udělil, a nemůže být rozšířena na vývoz snímků
- rozmnožování podle takovéto licence se uskuteční za přiměřenou odměnu stanovenou uvedeným orgánem, při níž se mimo jiné zohlední i počet vyhotovených snímků

Dále je uvedeno, že:

- úmluva nijak neomezuje vnitřní zákonodárství a mezinárodní smlouvy, které zaručují ochranu autorů
- podmínky pro ochranu se vyhrazují pro vnitřní zákonodárství
- na záznamy, které byly zveřejněny ve smluvním státě před tím, než v něm smlouva vstoupila v platnost, se žádná z předešlých stanovení nevztahují
- smluvní stát, který poskytuje ke dni 29. října 1971 výrobcům zvukových záznamů ochranu jen podle místa prvního zaznamenání, může oznámením uloženým u generálního ředitele Světové organizace duševního vlastnictví prohlásit, že uvedené hledisko bude nadále používat místo hlediska příslušnosti výrobce¹¹

3.3 TRIPS

TRIPS neboli Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights, v překladu dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví. Spravuje je ji systém WTO (World trade organization – Světová obchodní organizace), jež je součástí jako její příloha. Byla vyjednaná během Uruguayského kola v letech 1986-94 a je jedním ze základních pilířů mezinárodního obchodu. Dává najevo porozumění mezi duševním vlastnictvím a obchodem. V českém právním řádu najdeme sdělení č. 191/1995 Sb., Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (WTO), ve které je sděleno, že dne 15. dubna 1994 byla v Marrakéši sjednána a Česká republika podepsala Dohodu o zřízení WTO a mnohostranné dohody, jež jsou součástí WTO. Tato dohoda je nadstavba ostatních smluv, jako je Římská úmluva, Pařížská úmluva, a Bernská úmluva, jelikož tyto předchozí dokumenty doplňuje o nová pravidla. Členské státy Bernské úmluvy, hned jak pro ně vstoupí v platnost tato Dohoda, jsou povinny uplatňovat tuto úmluvu i ve vztahu ke státům, které jsou členy Dohody TRIPS, nikoli však Bernské úmluvy.

---

¹¹ Vyhláška č. 32/1985 Sb., o Úmluvě o ochraně výrobců zvukových záznamů proti nedovolenému rozmnožování jejich zvukových záznamů. Zákony pro lidi. 1985. [online]. [cit. 2024-01-26]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1985-32#Top>

Článek 3, o národním zacházení, říká, že každý Člen poskytne občanům ostatních Smluvních stran, co se týče ochrany duševního vlastnictví, stejné podmínky, jako pro sebe samé. Výjimky, které je možno využít, jsou již konstatovány v Pařížské, Bernské, Římské úmluvě a Smlouvě o duševním vlastnictví v oboru integrovaných obvodů. Lze je využít ve spojení se soudním a správním řízením, jedná-li se o zajištění shody s právními předpisy, které nejsou neslučitelné s touto Dohodou.

TRIPS zajišťuje podle článku 4 všem občanům zemí, které podepsaly WPO, zacházení podle nejvyšších výhod. To znamená, že v případě ochrany duševního vlastnictví je jakákoliv výhoda či výsada přiznána hned a bezpodmínečně, nehledě na zemi. Tato výhoda je poskytována všem členům WPO, včetně České republiky. Z této povinnosti jsou zproštěny jakékoli členem WTO přiznané výhody, přednosti, výsady a osvobození:

- Vyplývající z mezinárodních dohod o právní pomoci nebo výkonu práva obecné povahy a neomezující se zvláště na ochranu duševního vlastnictví.
- Poskytnuté v souladu s ustanoveními Bernské úmluvy nebo Římské úmluvy, které opravňují, aby poskytnuté zacházení bylo záležitostí nikoli národního zacházení, nýbrž zacházení poskytnutého v jiné zemi.
- Týkající se práv výkonných umělců, výrobců zvukových záznamů a provozovaného rozhlasového a televizního vysílání, která nejsou poskytnuta Dohodou TRIPS.
- Vyplývající z mezinárodních dohod vztahujících se k ochraně duševního vlastnictví, které vstoupily v platnost před vstupem v platnost Dohody o WTO za předpokladu, že takové dohody budou oznámeny Radě pro TRIPS a nepředstavují svévolnou nebo neoprávněnou diskriminaci vůči občanům ostatních členů WTO.¹²

---

¹² KŘÍŽ, Jan. *Aktuální otázky práva autorského: [Present problems of copyright]*. Praha: Karolinum, 2008. ISBN 978-80-246-1528-8. str. 60-62.

Článek 5 nám ale říká, že povinnosti uvedené v předchozích člancích 3 a 4 se neuplatňují na postupy dohody, které byly uzavřeny ve spojitosti s WIPO, jednání se o získávání nebo udržování práv k duševnímu vlastnictví.

Ve článku 14 v odstavci 2 je přímo uvedena ochrana výrobců zvukových záznamů: „Výrobci zvukových záznamů budou požívat práva povolit nebo zakázat přímou nebo nepřímou reprodukci jejich zvukových záznamů.“¹³ Doba ochrany je zde stanovena na nejméně 50 let od konce kalendářního roku, v němž byl pořízen záznam. Na rozdíl od předchozích úmluv je tedy doba ochrany navýšena z dvaceti na padesát let, i když v České republice již byla tato doba ochrany stanovena ještě před přijetím TRIPS.

Cílem této dohody je podpořit inovace v technickém oboru a sloučit je tak co nejlépe s ochranou práv duševního vlastnictví samotných výrobců.

3.4 WIPO

V prosinci roku 1996 byly uzavřeny, tehdy ještě Evropským společenstvím (EU), dvě smlouvy týkající se duševního vlastnictví. Smlouvy jsou neoficiálně označovány jako smlouvy „internetové“. Jejich cílem bylo přizpůsobit mezinárodní ochranu autorského práva a doplnit tak předcházející Bernskou úmluvu o další důležité body související s rozvojem internetu. Vzhledem k neustálému pokroku dnešní doby, hlavně co se internetu týče, jsou tyto smlouvy zatím prvními, které vůbec problematiku internetu řeší. První smlouva Světové organizace duševního vlastnictví – o právu autorském, rozvíjí právě práva autorů na internetu. Druhá smlouva této organizace – o výkonech výkonných umělců a o zvukových záznamech, jinak označována zkratkou WPPT (World Intellectual Property Organization Performances and Phonograms Treaty), se zabývá samotnými umělci. V českém právním řádu je zakomponována ve sdělení č. 48/2002 Sb. m. s., Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o přístupu České republiky ke Smlouvě Světové organizace duševního vlastnictví o výkonech výkonných umělců a o zvukových záznamech. Udává, že smlouva byla podepsána v Ženevě dne 20. prosince 1996 se souhlasem Parlamentu České republiky. Smlouva vstoupila

---

¹³ KNAP, Karel. *Autorský zákon a předpisy související: komentář : text je aktualizován k 30.4.1998, není-li v textu uvedeno jinak*. 6. upr. vyd. Praha: Linde, 1998. ISBN 80-720-1126-X.

v platnost dne 20. května 2002, stejně jako vstoupila v platnost pro Českou republiku.

První článek upravuje vztahy k jiným úmluvám. Stanovuje, že Smluvním stranám, které podepsaly rovněž se smlouvou WPPT úmluvu Římskou, se neruší existující závazky touto smlouvou uložené. Ochrana práva autorského k literárním a uměleckým dílům není nijak zvláště upravena a smlouva se jí více nezabývá. Nesouvisí s žádnými dalšími smlouvami. Tedy pouze rozšiřuje ochranu výkonných umělců a výrobců zvukových záznamů s ohledem na neustále se rozvíjející internet.

Ve druhém článku jsou definované pojmy s tématem souvisejícím. Pojmy se v podstatě moc neliší od základních pojmů sdělených v předešlých smlouvách, liší se ale mírně jejich definice. Tato smlouva definuje primární pojmy takto:

„Výkonní umělci“ jsou herci, zpěváci, hudebníci, tanečníci a jiné osoby, které hrají, zpívají, přednášejí, recitují, představují, předvádějí nebo jinak provádějí literární nebo umělecká díla anebo výtvořky folklóru. Nově je zde v definici přidán pojem folklór.

„Zvukový záznam“ je záznam zvuků výkonu nebo jiných zvuků, anebo vyjádření zvuků, jiných než ve formě záznamu obsaženého ve filmovém nebo jiném audiovizuálním díle.

„Záznam“ je zaznamenání zvuků nebo jejich vyjádření na hmotný podklad, z něhož mohou být pomocí technického zařízení vnímány, rozmnožovány nebo sdělovány. Samotný pojem „záznam“ je definován nově. V předchozích úmluvách se samostatně nevyskytuje.

„Výrobce zvukového záznamu“ je fyzická nebo právnická osoba, která vyvíjí iniciativu a má odpovědnost za první záznam zvuků výkonu nebo jiných zvuků, anebo vyjádření zvuků. Tento pojem se ve své podstatě nijak moc neliší od předchozích definic. Jeho význam tedy zůstává stejný.

„Vydání“ zaznamenaného výkonu nebo zvukového záznamu je nabídnutí rozmnoženin zaznamenaného výkonu nebo zvukového záznamu veřejnosti se souhlasem nositele práva a jsou-li rozmnoženiny veřejnosti nabídnuty

v přiměřeném množství. V tomto případě je nově uvedeno, že musí být vydání zaznamenaného výkonu nebo zvukového záznamu se souhlasem nositele práva.

„Vysílání“ je šíření zvuků nebo obrazů a zvuků, anebo jejich vyjádření, bezdrátovými prostředky k příjmu veřejností; takové šíření pomocí satelitu je rovněž „vysíláním“; šíření zakódovaných signálů je „vysíláním“, jestliže jsou vysílající organizací nebo s jejím souhlasem poskytnuty veřejnosti prostředky k dekódování.

„Sdělování veřejnosti“ výkonu nebo zvukového záznamu je šíření zvuků výkonu nebo zvuků anebo vyjádření zvuků zaznamenaných na zvukovém záznamu veřejnosti, uskutečňovaný jakýmkoli jiným způsobem než vysíláním. Pro účely článku 15 zahrnuje „sdělování veřejnosti“ zpřístupňování zvuků nebo vyjádření zvuků zaznamenaných na zvukovém záznamu k poslechu veřejnosti. Tento pojem je obdobně jako pojem „záznam“ definován zcela poprvé a nenajdeme jeho definici v žádné z předchozích smluv.

Následující článek se věnuje nositelům ochrany. Ta deklaruje, že smluvní státy přiznají ochranu výkonným umělcům a výrobcům zvukových záznamů všem občanům zemí, které smlouvu podepsaly. Občané jiných Smluvních stran jsou pak ti výkonní umělci nebo výrobci zvukových záznamů, kteří splňují podmínky podle Římské úmluvy, kdyby všechny smluvní strany této Smlouvy byly smluvními státy Římské úmluvy.

Druhá kapitola se věnuje právům výkonných umělců, která jsou obsažena ve článku 5 až do článku 10. Ve třetí kapitole ve článku 11-14 nalézáme práva pro nás nejdůležitější a to jsou práva výrobců zvukových záznamů.

1. Právo na rozmnožování - výlučné právo výrobců udělit svolení k přímému či nepřímému rozmnožování svých záznamů jakýmkoliv způsobem.
2. Právo na rozšiřování - opět výlučné právo udělit svolení ke zpřístupnění originálu i rozmnoženin svého záznamu veřejnosti prodejem nebo převodem vlastnictví. Další odstavec tohoto článku ale říká, že má Smluvní strana jakousi volnost ve stanovení podmínky a to takovou, že po prvním

prodání nebo předáním vlastnictví originálu nebo rozmnoženiny je toto právo vyčerpáno.

3. Právo na pronájem - výrobci mají výlučné právo udělit svolení k obchodnímu pronájmu originálu a rozmnoženin svých záznamů veřejnosti i po rozšíření samotným výrobcem nebo s jeho souhlasem. Pokud ale Smluvní strana, která k 15. dubnu 1994 uplatňovala a stále uplatňuje systém přiměřeného odměňování výrobců za pronájem rozmnoženin, může se tento systém zachovat za podmínky, že obchodní pronájem nezpůsobí výrobcí hmotné poškození výlučného práva na rozmnožování.
4. Právo na zpřístupňování zvukových záznamů – výlučné právo výrobců zvukových záznamů udělit svolení k zpřístupňování svých záznamů veřejnosti po drátě nebo způsobem bezdrátovým a to tak, že každý k nim může mít přístup na místě a v čase zvolených dle vlastního úsudku.

Další kapitola už shrnuje společná ustanovení. Článek 15 připisuje výrobcům zvukových záznamů a výkonným umělcům další právo, a to na odměnu za přímé nebo nepřímé užití zvukových záznamů vydaných pro různé účely.

I v tomto případě ponechává smlouva volnou ruku Smluvním stranám, aby si samy ve svém právním řádu určily, jestli odměnu může požadovat výkonný umělec, výrobce zvukového záznamu, anebo oba. Ochranná doba podle článku 17 je poskytována výkonným umělcům na nejméně 50 let od konce roku, ve kterém byl výkon zaznamenán na zvukový záznam. Pro výrobce zvukových záznamů je lhůta stejná, počítá se od konce roku vydání záznamu, ovšem pokud k vydání nedojde do 50 let od jeho pořízení, počítá se doba 50 od konce roku, kdy byl záznam pořízen. Článek 18 a 19 se věnuje závazkům. První závazky, týkající se technických prostředků, zajišťují výkonným umělcům a výrobcům zvukových záznamů právní ochranu proti obcházení těchto prostředků a proti užití, ke kterému nedali svolení, nebo které není povoleno zákonem. Smluvní strany si je stanovují samy. Další závazky se týkají informace o identifikaci práv. Každá Smluvní strana si stanoví přiměřená a účinná právní opatření proti osobám, které se vědomě dopustili některého z následujících jednání, i přes to, že věděli, nebo měli s ohledem na občanskoprávní nápravná opatření dostatečné důvody vědět, že způsobí, umožní, usnadní nebo zatají porušení některého práva.

Jedná se o:

- Neoprávněné odstranění či změnu elektronické informace o identifikaci práv
- Neoprávněné rozšiřování, vysílání, sdělování nebo zpřístupňování veřejnosti výkonů výkonných umělců, rozmnoženin zaznamenaných výkonů nebo zvukových záznamů, přes vědomí, že byla elektronická informace o identifikaci práv nedovoleně odstraněna nebo změněna

„Informace o identifikaci práv“ je podle tohoto článku informace, která identifikuje výrobce, jeho záznam nebo majitele jakéhokoliv práva k výkonu výkonného umělce nebo zvukového záznamu a čísla a kódy, která symbolizují takovou informaci, jestliže je jakákoli informace připojena k rozmnoženině výkonu nebo záznamu, nebo se vyskytuje ve spojení se sdělováním nebo zpřístupňováním veřejnosti.

Jediná výhrada, která je zde připuštěna, je výhrada na právo na přiměřenou odměnu, kterou Smluvní strany oznamují u generálního ředitele SODV.¹⁴

---

¹⁴ KŘÍŽ, Jan. *Ochrana autorských práv v informační společnosti*. Praha: Linde, 1999. ISBN 80-720-1190-1.

4 EVROPSKÁ PRÁVNÍ ÚPRAVA TÝKAJÍCÍ SE VÝROBCŮ ZVUKOVÝCH A ZVUKOVĚ OBRAZOVÝCH ZÁZNAMŮ

Než vůbec Česká republika vstoupila do Evropské unie a mohla se tak podrobit povinnostem nařízení a směrnic, které unie vydává, musela projít dlouhou cestu. 4. října 1993, v roce, kdy vznikla samostatná Česká republika, byla v Lucemburku přijata dohoda (známá také pod názvem asociační dohoda) o přidružení České republiky mezi členské státy Evropských společenství. Ta vstoupila v platnost 1. února 1995, i když některé její části byly prováděny i před tímto datem, na základě Prozatímní dohody. V našem právu byla vyhlášena ve sdělení č. 7/1995 Sb. Cílem tohoto přidružení byl primárně rozvoj politických a ekonomických vztahů, podpora mezinárodního obchodu a docílení tím zvýšení hospodářského růstu České republiky a poskytnutí základny pro finanční a technickou pomoc. Dohoda tvoří základní právní rámec mezi ČR a Evropským společenství, její podepsání však nezaručovalo vstup do EU. Jediný článek, který se zabývá pro nás důležitým autorským právem a právy s ním souvisejícími, je článek č. 67. Podle této dohody by mělo mít „duševní, průmyslové a obchodní vlastnictví“ podobný význam, jako článek 36 Smlouvy Evropského hospodářského společenství a zahrnuje ochranu autorského práva a s ním práv souvisejících.¹⁵

Dalším velkým krokem byl vstup do EU. Tomu však předcházelo několik let a událostí. 17. ledna 1996 podala vláda žádost o vstupu ČR do EU. Tu pak za Českou republiku předal, tehdy premiér, Václav Klaus 23. ledna 1996 v Římě. Proces byl opravdu velmi zdlouhavý, ale 13. prosince 1997 byla Česká republika oficiálně pozvána do EU. Václav Havel v Lucembursku přijal pozvání, o kterém rozhodla Evropská rada. Následující rok začala přístupová jednání do EU, ve kterých se srovnávalo české právo s právem evropským. Na zasedání Evropské rady v Kodani na konci roku 2002 byl proces u konce. Stanovilo se datum pro přijetí České republiky jako členského státu EU na 1. května 2004. Následovalo už jen podepsání smlouvy o vstupu ČR do EU, kterou podepsal, v této době už

---

¹⁵ Sdělení MZVS č. 7/1995 Sb.

prezident, Václav Klaus s tehdejšími premiéry Vladimírem Špidlou v Athénách 23. dubna 2003.¹⁶

4.1 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES

Směrnice ze dne 22. května 2001, o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti, byla přijata jako reakce na rozvoj informační společnosti. Najdeme v ní několik důvodů, které komentují nutnost přijetí této směrnice. Jedním z nich je i synchronizace se Smlouvou WIPO, kvůli které musely být pozměněny směrnice 92/100/EHS a 93/98/EHS.

V článku 1 je uvedeno, že směrnice mimo jiné neupravuje stávající předpisy týkající se práva na pronájem, práva na půjčování určitých práv v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem a dobry ochrany autorského práva a určitých práv s ním souvisejících.

Podle dalšího článku v kapitole II práva a výjimky z nich - právo na rozmnožování, stanoví členské státy výlučné právo udělit svolení nebo zakázat přímé nebo nepřímé, dočasné nebo trvalé rozmnožování jakýmkoliv způsobem pro:

- Autory v případě jejich děl
- Výkonné umělce v případě záznamů jejich zvukových záznamů
- Výrobce prvotních záznamů filmů ve vztahu k originálům a rozmnoženinám jejich filmů
- Pro vysílací organizace v případě záznamu jejich vysílání

Pro stejnou skupinu platí i stanovení členských států výlučného práva udělit svolení nebo zakázat zpřístupnění veřejnosti po drátě nebo bezdrátovým způsobem tak, že každý jednotlivec ze strany veřejnosti má k těmto předmětům přístup z místa a v době, který si zvolí.

---

¹⁶ Česká republika v EU. Evropská komise [online]. [cit. 2023-12-04]. Dostupné z: https://czechia.representation.ec.europa.eu/o-nas/ceska-republika-v-eu_cs

Článek 4 právo na rozšiřování – to umožňuje autorům svých děl, aby si zvolili, zda dají svolení k veřejnému rozšiřování svého díla nebo naopak zakážou jakoukoliv formu týkající se veřejného rozšiřování. Toto výlučné právo stanoví členské státy. Právo nebude vyčerpáno s výjimkou, kdy je první prodej nebo jiný převod vlastnictví uskutečněn ve Společenství nositelem práv nebo s jeho souhlasem.

V článku 5 jsou stanoveny výjimky a omezení, které jsou upraveny v předchozích tezích. Jde například o dočasné úkony rozmnožení v článku 2, které jsou krátkodobé nebo příležitostné a jejichž výhradním účelem je umožnit buď přenos v rámci sítě mezi třetími stranami nebo oprávněné užití díla nebo jiného předmětu ochrany a které samy o sobě nejsou hospodářsky významné. V tomto případě jsou vyloučeny z práva na rozmnožování stanoveného v článku 2. Další výjimky, které si členské státy mohou stanovit, se týkají především rozmnoženin, dočasných záznamů a vysílání sociálními institucemi.

Kapitola III. pak přibližuje ochranu technologických prostředků a informace o správě správ a poslední kapitola s pořadovým číslem IV se věnuje obecným ustanovením. Jedná se o sankce a ochranné prostředky, další právní předpisy, technické úpravy a nakonec závěrečná ustanovení.¹⁷

4.2 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/115/ES

Směrnice o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem byla vydána 12. prosince 2006 ve Štrasburku s důrazem na právo na pronájem a půjčování jakožto nedílnou součástí duševního vlastnictví. V tomto případě jsou zde definované pojmy, které jsou hlavní kostrou směrnice.

„Pronájem“ je definován jako zpřístupnění za účelem užívání na omezenou dobu, spojené s přímým či nepřímým hospodářským nebo obchodním prospěchem.

„Půjčováním“ se rozumí zpřístupňování za účelem užívání na omezenou dobu,

---

¹⁷ SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2001/29/ES. *European Union* [online]. [cit. 2024-01-26]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:32001L0029>

keré není spojeno s přímým ani nepřímým hospodářským nebo obchodním prospěchem, pokud je uskutečňuje veřejně přístupné zařízení.

„Film“ je kinematografické či audiovizuální dílo nebo pohyblivá obrazová sekvence, bez ohledu na to, zda jsou doprovázeny zvukem či nikoliv. V tomto případě se hlavní režisér považuje za autora nebo za jednoho z autorů.

Podle článku 3 mají výlučné právo udělit svolení k pronájmu a půjčování anebo tyto činnosti zakázat:

- Autoři, jde-li o originál nebo rozmnoženiny jejich díla
- Výkonní umělci, jde-li o záznamy jejich výkonů
- Výrobci zvukových záznamů, jde-li o jejich zvukové záznamy
- Výrobci prvotního záznamu filmu, jde-li o originál nebo rozmnoženiny jejich filmu

Tato práva lze převést, postoupit nebo se mohou stát předmětem smluvních licencí.

Článek 5 upravuje právo na spravedlivou odměnu. Pokud autor své právo na pronájem zvukového záznamu, původního filmu nebo jeho rozmnoženiny převedl nebo postoupil na výrobce zvukového záznamu nebo filmu, zachovává si taková autor nebo výkonný umělec právo na spravedlivou odměnu za pronájem. Tohoto práva se autoři a výkonní umělci nemohou vzdát. Jejich správa ale může být svěřena organizacím pro kolektivní správu práv, které jej zastupují.

V článku 8 – vysílání a sdělování veřejnosti je uvedeno, že členské státy stanoví takové právo, které zajistí, že uživatel zaplatí jedinou spravedlivou odměnu, pokud je užit zvukový záznam vydaný k obchodním účelům a ta bude následně rozdělena mezi výkonné umělce a výrobce zvukových záznamů, kterých se to týká. Pokud mezi nimi nedojde k dohodě, může členský stát stanovit podmínky pro rozdělení odměny.

Následující článek 9 upravuje právo na rozšiřování. Členské státy stanoví výlučné právo na zpřístupňování předmětů ochrany včetně jejich rozmnoženin veřejnosti prodejem nebo jiným způsobem pro:

- Výkonné umělce, jde-li o záznamy jejich výkonů
- Výrobce zvukových záznamů, jde-li o jejich zvukové záznamy
- Výrobce prvotních zvukových filmů, jde-li o originál a rozmnoženiny jejich filmů
- Vysílací organizace, jde-li o záznamy jejich vysílání bez ohledu na to, zda jde o bezdrátové vysílání nebo vysílání po drátě, pomocí kabelu či družice

Toto právo lze převést, postoupit nebo se může stát předmětem smluvních licencí.

Další právo, které je členským státům připsáno, je právo na omezení práv. Může se ale uplatnit pouze v případě soukromého užití, užití krátkých úryvků, jde-li o zpravodajství s aktuálními událostmi, dočasného záznamu pořízeným vysílací organizací jejími prostředky a pro jejich vysílání a v případě užití pro vyučování nebo vědecký výzkum.

Touto směrnicí se ruší směrnice 92/100/EHS bez dotčení povinností členských států týkajících se lhůt pro provedení směrnic ve vnitrostátním právu.¹⁸

4.3 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/116/ES

Stejně jako předchozí směrnice, i tato směrnice (o době ochrany autorského práva a určitých práv s ním souvisejících) byla přijata z důvodu velkých úprav směrnice předešlé. Jednalo se o směrnici 93/98/EHS, která byla kvůli přehlednosti a srozumitelnosti nahrazena směrnicí touto. Dále existují nesrovnalosti mezi vnitrostátními předpisy, které upravují dobu ochrany autorského práva, a proto bylo potřeba, aby se tyto doby ochrany sjednotily. Bernská úmluva stanovila minimální dobu ochrany 50 let a to z důvodu, aby poskytla ochranu autorovi a prvním dvěma generacím jeho potomků. Průměrná délka života se ovšem prodloužila, a proto už daná doba ochrany není dostačující. Proto je tato doba upravena na 70 let po autorově smrti bez ohledu na den, kdy bylo dílo zveřejněno.

Práva výrobců zvukových záznamů uplynou za 50 let od pořízení. Pokud je však zvukový záznam oprávněně vydán v průběhu této doby, práva uplynou až za

---

¹⁸ SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2006/115/ES. *European Union* [online]. [cit. 2024-01-26]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:32006L0115>

50 let ode dne, kdy k vydání došlo. U zvukových záznamů, kterým uplynula ochranná lhůta přiznaná podle směrnice 93/98/EHS, nemůže být obnovena ochrana podle této směrnice.

Lhůty stanovené touto směrnicí se počítají vždy 1. ledna následujícího roku po události, od které běží.¹⁹

27. září 2011 byla směrnice novelizována směrnicí 2011/77/EU. Ta mění mimo jiné dobu trvání majetkových práv u výrobců zvukových záznamů na 70 let.²⁰

4.4 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/26/EU

Jedna z nejnovějších směrnic, o kolektivní správě autorského práva a práv s ním souvisejících a udělování licencí pro více území k právům k užití hudebních děl online na vnitřním trhu, týkající se autorského práva, podporuje rozvoj a udržování tvořivosti. Jejím cílem je stanovit právní rámec pro kolektivní správu práv a stanovuje požadavky na udělování licencí k autorským právům. V článku 3 je definován pojem „organizace kolektivní správy“ jako organizace, která je ze zákona nebo prostřednictvím postoupení, licence nebo jiného smluvního ujednání oprávněna spravovat jménem více než jednoho nositele práv autorská práva nebo práva s nimi související k prospěchu nositelů práv jako svým jediným a hlavním účelem, a která splňuje alespoň jedno z těchto kritérií:

- Je vlastněna nebo ovládána svými členy
- Je svou podstatou neziskovou organizací

Pojem „nositel práv“ je jakákoliv osoba nebo subjekt, vyjma organizace kolektivní správy, který je nositelem buď autorských práv nebo práv s ním souvisejících, nebo který má ze zákona nárok na podíl z příjmu z výkonu těchto práv.

---

¹⁹ SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2006/116/ES. *European Union* [online]. [cit. 2024-01-26]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:32006L0116>

²⁰ SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2011/77/EU. *European Union* [online]. [cit. 2024-01-26]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:32011L0077>

Nositel práv má právo zmocnit organizaci kolektivní správy ke správě práv dle své volby bez ohledu na členský stát, ovšem jehož organizace kolektivní správy či nositel práv je státním příslušníkem, v němž má bydliště nebo místo usazení. Pokud správa spadá do rozsahu působnosti dané organizace a pokud organizace nemá objektivní důvody pro odmítnutí, je povinna tato práva spravovat.²¹

---

²¹ SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2014/26/EU. *European Union* [online]. [cit. 2024-01-26]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:32014L0026>

5 PRÁVO VÝROBCE ZVUKOVÉHO ZÁZNAMU

5.1 Obsah práva výrobce zvukového záznamu

Právem zvukový záznam užít je:

- právo na rozmnožování zvukového záznamu
- právo na rozšiřování originálu nebo rozmnoženin zvukového záznamu
- právo na pronájem originálu nebo rozmnoženin zvukového záznamu
- právo na půjčování originálu nebo rozmnoženin zvukového záznamu
- právo na vysílání a jiné sdělování zvukového záznamu veřejnosti

Právo výrobce zvukového záznamu je převoditelné. Výrobce zvukového záznamu má výlučné majetkové právo svůj záznam užít, ale může zároveň i udělit oprávnění někomu jinému k tomuto právu pomocí smlouvy.

5.2 Rozsah práva výrobce zvukového záznamu

Rozsah práva musí být v souladu s Římskou úmluvou, dohodou TRIPS, smlouvou WIPO a směrnicí 2006/115. Upravuje výlučná majetková práva výrobce zvukového záznamu, mezi která patří právo záznam užít a udělovat souhlas k užití záznamu. Takovým výrobcům se přiznávají pouze majetková práva, nikoli osobnostní. Bez souhlasu výrobce lze záznam užít jen v případech stanovených zákonem, včetně užití záznamu na základě smlouvy.

5.3 Obsah práva užít zvukový záznam

Výčet způsobů, kterými je možné užít zvukový záznam je taxativní.

- Rozmnožování záznamu (jedná se o zhotovování rozmnoženin, které mohou být dočasné nebo trvalé, přímé nebo nepřímé).
- Rozšiřování záznamu (jedná se o zpřístupňování záznamu v hmotné podobě prodejem nebo jiným převodem vlastnického práva k příslušným nosičům).
- Pronájem zvukového záznamu (aby se jednalo o pronájem, musí být účelem obchodní či hospodářský prospěch, který může být přímý nebo nepřímý).

- Půjčování záznamu (na rozdíl od pronájmu, hlavním účelem půjčky není přímý nebo nepřímý obchodní ani hospodářský prospěch).
- Sdělování záznamu veřejnosti/vysílání (jedná se o zpřístupňování záznamu v nehmotné podobě, tudíž k němu má přístup kdokoliv, kdekoliv i kdykoliv).

5.4 Trvání práva výrobce zvukového záznamu

Současná doba trvání je v souladu se směrnicí 2006/116 ve znění směrnice 2011/77. Ta stanovuje dobu trvání na 50 let od pořízení záznamu. Doba se však prodlužuje, pokud byl v této době záznam oprávněně vydán nebo oprávněně sdělen veřejnosti. V takovém případě zaniká právo výrobce až za 70 let od oprávněného vydání či sdělení veřejnosti. Doba trvání se počítá od prvního dne následujícího roku po roce, ve kterém byl záznam oprávněně vydán či sdělen veřejnosti.²²

---

²² CHALOUPKOVÁ, Helena. *Autorský zákon: komentář*. 5. vydání. V Praze: C.H. Beck, 2017. Beckovy komentáře. ISBN 978-80-7400-671-5. str. 162-167.

6 PRÁVO VÝROBCE ZVUKOVĚ OBRAZOVÉHO ZÁZNAMU

6.1 Obsah práva výrobce zvukově obrazového záznamu

Právem zvukově obrazový záznam užít je:

- Právo na rozmnožování zvukově obrazového záznamu
- Právo na rozšiřování originálu nebo rozmnoženin zvukově obrazového záznamu
- Právo na pronájem originálu nebo rozmnoženin zvukově obrazového záznamu
- Právo na půjčování originálu nebo rozmnoženin zvukově obrazového záznamu
- Právo na vysílání a jiné sdělování zvukově obrazového záznamu veřejnosti

Právo výrobce zvukově obrazového záznamu je stejně jako právo výrobce zvukového záznamu převoditelné. Výrobce zvukově obrazového záznamu má výlučné majetkové právo svůj záznam užít, ale může zároveň i udělit oprávnění někomu jinému k tomuto právu pomocí smlouvy.

Výrobci zvukově obrazového záznamu se přiznávají pouze výlučná majetková práva, nikoli osobnostní. Mezi majetková práva patří obdobně jako u výrobců zvukových záznamů – právo záznam užít a udělovat souhlas k užití záznamu. Rozdíl mezi právy výrobců zvukových záznamu a výrobci zvukově obrazových záznamů najdeme v úplatné zákonné licenci, která se na zvukově obrazové záznamy nevztahuje.

6.2 Trvání práva výrobce zvukově obrazového záznamu

Právo výrobce zvukově obrazového záznamu trvá 50 let. Lhůta začíná běžet hned od pořízení záznamu. Pokud je následně v této době zveřejněn, zaniká právo až za 50 let od této skutečnosti (zveřejnění záznamu).²³

---

²³ CHALOUPKOVÁ, Helena. *Autorský zákon: komentář*. 5. vydání. V Praze: C.H. Beck, 2017. Beckovy komentáře. ISBN 978-80-7400-671-5. str. 170-172.

7 KOLEKTIVNÍ SPRÁVA

Pojem kolektivní práva najdeme v zákoně č. 121/2000 Sb., hlava IV. Jedná se v podstatě o zastupování nositelů práv, tudíž osob, které disponují autorským právem neb právem souvisejícím a to při výkonu práva na udělení svolení k užití děl, výkonů výkonných umělců, zvukových, obrazových nebo zvukově obrazových záznamů, práva na odměnu za toto užití a při výkonu práva na slušné vypořádávání. Kolektivní správa vznikla z důvodu, že v dnešní době dosahuje užívání autorských děl a uměleckých výkonů takového rozsahu, že není možné, aby umělci sami uhlídali užívání svých děl. Právě proto jim kolektivní správa usnadňuje tyto věci uhlídat. Stejně tak ale kolektivní správa usnadňuje užití děl na základě licenčních smluv například provozovatelům rozhlasových stanic, provozovatelům diskotéky, a dalším. Za spravedlivou odměnu pak mohou provozovatelé těchto podniků svobodně sdělovat veřejnosti repertoár. Kolektivní správa následně rozdělí odměnu mezi všechny nositele práv. Jejím účelem je kolektivní uplatňování a kolektivní ochrana majetkových práv autorských a majetkových práv s autorským právem souvisejících. Tento účel je definován i ve směrnici 2014/26 a dále uvádí výčet nositelů práv.

7.1 Kolektivní správce

Kolektivní správce je výlučně právnická osoba tvořená nositeli práv, která díky oprávnění ke kolektivní správě vykonává právě pro tyto nositele práv jako hlavní účel své činnosti kolektivní správu. Tato správa by neměla být založena za účelem podnikání nebo za účelem výdělků. Pokud je ale tedy založena za tímto účelem, musí být řízena svými členy. Stejně jako v dalších předpisech, i zde platí výjimky. Pro nás důležitou výjimkou z povinnosti mít oprávnění ke kolektivní správě se týká poskytování licencí k užití hudebních děl poskytovateli služeb online pro území více než jednoho členského státu EU nebo EHP, a to kolektivními správci se sídlem v jiném členském státě EU nebo EHP. V tomto případě platí, že tedy zahraniční kolektivní správci budou vykonávat tuto činnost pro území ČR, ale na základě předpisů toho členského státu, ve kterém mají sídlo.

Za získáním oprávnění ke kolektivní správě stojí zdánlivě zdlouhavý proces, který má spoustu podmínek. Jak probíhá samotné podání žádosti udělení oprávnění, nalezneme v autorském zákoně v paragrafu 96. O udělení rozhoduje

ministerstvo na základě písemné žádosti. Do žádosti musí být také přiloženo několik příloh, jejichž výčet nalezneme v totožném paragrafu. Zákon rozlišuje mimo jiné i podmínky udělení oprávnění pro žadatele, který je občanem členského státu EU nebo EHP a pro žadatele tuzemského. Rozhodnutí jsou pak ministerstvem zveřejňována na internetových stránkách a to včetně odůvodnění.

V autorském zákoně nalezneme spoustu informací o kolektivní správě. Dočteme se tam kromě předchozích informací i o členství a o organizační struktuře kolektivního správce, o orgánech a členech, o kontrolní komisi, jak vypadá samotné vykonávání kolektivní správy, jaké jsou závazky mezi kolektivním správcem a nositelem práv, jaké informace jsou nositelům práv poskytovány, co musí obsahovat seznam kolektivního správce, co je to povinná kolektivní správa, rozšířená kolektivní správa, a tak podobně.²⁴

7.2 Kolektivní správci v ČR

Historie ochrany autorských práv v ČR sahá až na začátek 20. století. V roce 1919 vznikl první svaz – OSA (Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním), který ale tehdy ještě nenesl statut kolektivního správce. Do konce roku 2006 mělo na území ČR sídlo pět organizací se statutem kolektivního správce. Aby mohl spolek získat statut kolektivního správce, musí dostat oprávnění od Ministerstva kultury ČR. Já se ve své práci zaměřím na kolektivní správce spravující díla týkající se tématu.

7.3 OSA

Prvním kolektivním správcem, kterým se budu zabývat, je již zmiňovaný OSA (Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním). Mezi původní zakladatele patřili významné osobnosti, které k hudbě měli velice blízko. Jednalo se mimo jiné o skladatele Karla Hašlera a mezi první ředitele patřil Otakar Dvořák (syn skladatele Antonína Dvořáka). Už v roce 1924 uzavřel OSA 10 smluv o vzájemné ochraně repertoáru se zahraničními partnerskými organizacemi v Evropě. Od té doby následovalo přijetí několika zákonů, ale i mezinárodních smluv, což můžeme považovat za základní kameny, na kterých staví i dnešní

---

²⁴ CHALOUPKOVÁ, Helena. *Autorský zákon: komentář*. 5. vydání. V Praze: C.H. Beck, 2017. Beckovy komentáře. ISBN 978-80-7400-671-5. str. 188-200.

organizace v podobě, jak ji známe. Samozřejmě musíme brát v potaz, že se na našem území odehrávala 2. světová válka, a tak byly všemožné mezinárodní styky se zahraničními společnostmi přerušeny. Ty byly po skončení války postupně obnoveny. V roce 2009 podepsal OSA spolupráci s jednou z dnes největších, troufla bych si říct možná i úplně největší, světovou online platformou, a to se společností YouTube.

Hlavní činností OSA je dnes kolektivní správa autorských práv k hudebním dílům a zhudebněným textům. Uděluje souhlas k užití děl, vybírá a vyplácí autorské odměny autorům, dědicům a hudebním nakladatelům. Uživatelé tak mohou získat souhlas k legálnímu provozování většiny hudebních děl. V současné době OSA spravuje autorská majetková práva více než 9 000 domácích a přibližně 3 500 000 zahraničních nositelů autorských práv.

Spravovaná práva můžeme rozdělit na práva spravovaná povinně kolektivně a dobrovolně kolektivně. Do práv spravovaných povinně kolektivně, jejichž správa je přímo uvedena v zákoně (autor je sám vykonávat nemůže), patří:

- Právo na odměnu při kabelovém přenosu hudebních děl
- Právo na odměnu v souvislosti s rozmnožováním hudebního díla pro osobní potřebu, při dovozu a prvním prodeji nenahraných zvukových a zvukově obrazových nosičů a přístrojů k zhotovení rozmnoženin
- Právo na přiměřenou odměnu za pronájem a půjčování rozmnoženin hudebního díla

Do kategorie dobrovolně kolektivně spravovaných práv patří:

- Právo na výrobu a prodej zvukových nebo audiovizuálních nosičů
- Právo na zpřístupňování hudebních děl na internetu a v mobilních sítích
- Právo na veřejné provozování hudebních děl živě
- Právo na vysílání hudebních děl rozhlasem nebo televizí
- Právo na veřejné provozování hudebních děl prostřednictvím technických zařízení

- Právo na pronájem a půjčování rozmnoženin hudebního díla

Co se organizační struktury týče, orgány OSA jsou: valné shromáždění (nejvyšší orgán), dozorčí rada (řídící a kontrolní orgán), představenstvo (statutární a výkonný orgán) a komise dozorčí rady.²⁵

Oficiální webové stránky OSA jsou velice přehledné a plné informací, takže zájemci si mohou stránky prostudovat a během několika minut získat odpovědi na případné otázky.

7.4 INTERGRAM

Společnost Intergram je další nezávislou společností, která na území ČR vykonává kolektivní správu práv výkonných umělců a výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů. Mimo jiné je jedním z cílů této společnosti poskytování kulturních, vzdělávacích a sociálních služeb za účelem obecného povědomí o majetkových právech, právech souvisejících a jejich ochrany. V roce 1990 tak založily organizace sdružující významný počet nositelů práv, a to:

- Hereckou asociaci
- Svaz autorů a interpretů
- Umělecké sdružení ARTES
- Unii profesionálních zpěváků ČR
- Unii orchestrálních hudebníků ČR
- Společnost výkonných umělců
- Českou národní skupinu Mezinárodní federace hudebního průmyslu

Každá fyzická nebo právnická osoba, která je občanem ČR nebo jiného členského státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru a je výkonným umělcem, výrobcem zvukového záznamu nebo výrobcem zvukově obrazového záznamu, se může nechat zastupovat společností INTERGRAM. Na rozdíl od OSA se členství nedělí na zastupovaného a člena. Tudiž má každý člen s podepsanou smlouvou stejné podmínky. Rozdíl pak nastává, když se jedná

---

²⁵ OSA [online]. [cit. 2024-02-23]. Dostupné z: <https://www.osa.cz/>

o hlasovací právo. Aby dosáhl umělec na hlasovací právo, musí jeho příjem od Intergramu dosáhnout v posledním účtovacím období minimálně 5 000 Kč. V případě výrobce audio nahrávek musí příjem dosáhnout na 150 000 Kč. U výrobců zvukově obrazových záznamů je výše stanovena na 50 000 Kč.²⁶ Základní rozdíl mezi OSA a INTERGRAM je tedy v tom, koho zastupují. Obdobně jako webové stránky OSA, i INTERGRAM má kvalitní webové stránky obsahující i přehled nejčastěji kladených otázek pro veřejnost.

---

²⁶ Muzikantův průvodce byrokracií. *Svaz autorů a interpretů* [online]. 2011 [cit. 2024-02-23]. Dostupné z: <https://www.sai.cz/wp-content/uploads/prirucka/muzikantuv-pruvodce-byrokracii.pdf>

8 PRAKTICKÁ ČÁST – DOTAZNÍKOVÉ ŠETŘENÍ

Součástí mé bakalářské práce je dotazníkové šetření týkající se povědomí o právech výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů, porušování práv těchto výrobců a využívání online streamovacích platform. Cílem dotazníku bylo zjištění, jak moc dotázaní ví a zajímají se o práva výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů a zda mají tušení o nelegálním šíření obsahu. Dotazník se skládá z 19 otázek a byl rozeslán mezi respondenty různých věkových kategorií a z různých profesí. Vytvořen byl pomocí online nástroje Google Forms a vyplnilo ho 105 respondentů. Předem byly stanoveny výzkumné předpoklady, které budou na základě odpovědí verifikovány či falzifikovány. Jedná se o výzkumné předpoklady:

VP1: Nejvíce využívaná streamovací platforma, co se videa týče, bude „Netflix“.

VP2: Nejvíce využívaná streamovací platforma, co se hudby týče, bude „Spotify“.

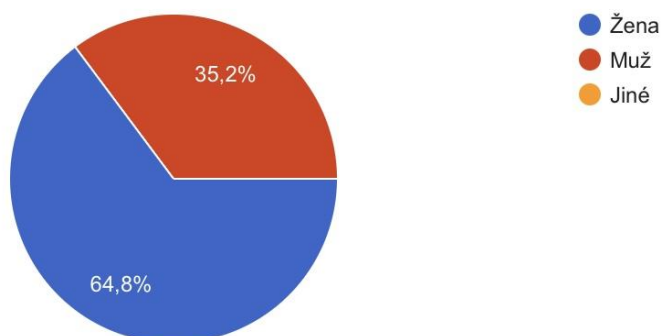
VP3: Více jak polovinu dotázaných nezajímá, jaké jsou právní aspekty streamovacích platform a jak souvisí s právy samotných výrobců.

VP4: Více jak polovina dotázaných někdy stáhla obsah ze stránky „Ulož.to“, i přes to, že věděli o možném porušení práv výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů.

8.1 Výsledky dotazníkového šetření

1. Jaké je Vaše pohlaví?

105 odpovědí

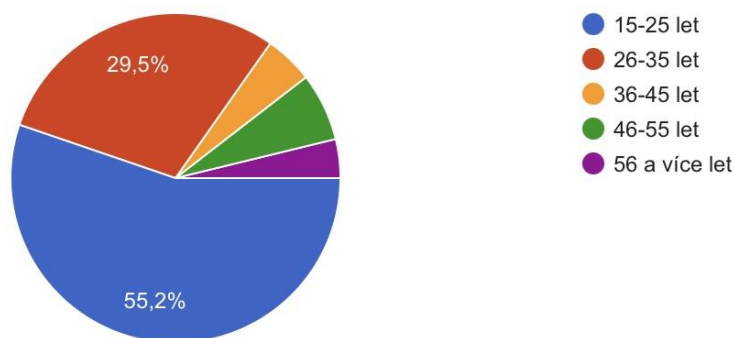

Graf 1 – otázka č. 1

Jak již bylo řečeno, dotazník byl vyplněn 105x a z toho ho vyplnilo 68 žen a 37 mužů. Tyto údaje jsou v závislosti na dalších otázkách irelevantní a mají pouze informativní charakter.

2. Jaký je Váš věk?

105 odpovědí

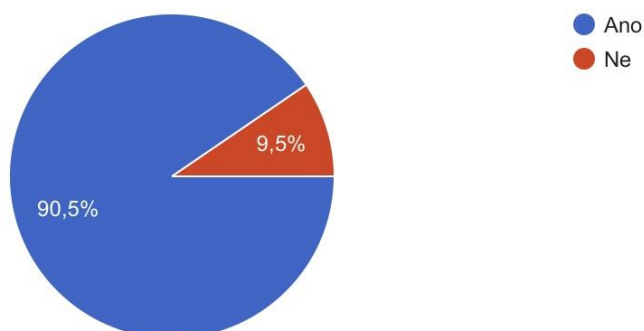

Graf 2 - otázka č. 2

Tento graf slouží opět pouze pro informativní účely. Dotazníkového šetření se nejvíce účastnila skupina lidí ve věku 15-25 let (58 osob), dále věková skupina 26-35 let (31 osob), skupina 46-55 let (7 osob), 36-45 let (5 osob) a nejméně zastoupená skupina 56 let a více (4 osoby).

3. Souhlasíte s tím, že výrobci zvukových a zvukově obrazových záznamů by měli mít právo na adekvátní odměnu za použití jejich děl ve veřejné sféře?

105 odpovědí

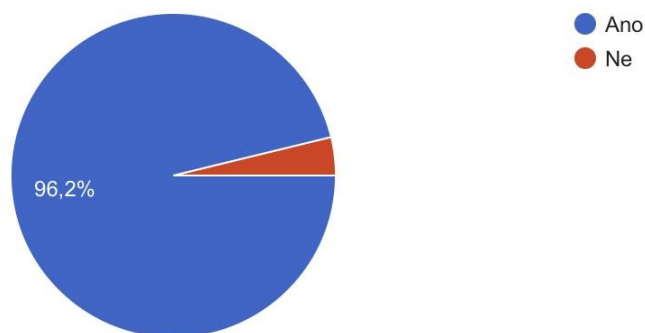

Graf 3 - otázka č. 3

95 respondentů odpovědělo, že by výrobci zvukových a zvukově obrazových záznamů měli mít právo na odměnu za použití svých děl ve veřejné sféře. Pouze 10 odpovědí bylo negativních, i když v této souvislosti je i takové číslo hodně. Kdyby nebylo toto užití zpoplatněno, pravděpodobně by výrobci zvukových a zvukově obrazových záznamů ztratili veškerou motivaci pro pokračování ve svém oboru. Díky zpoplatněným službám můžeme poslouchat hudbu a sledovat videa téměř všude. Nejedná se ale jen o streamovací služby, ale například i o hudbu v obchodech, barech a restauracích.

4. Souhlasíte, že výrobci zvukových a zvukově obrazových záznamů by měli mít právo na ochranu svých děl před neoprávněným kopírováním?

105 odpovědí

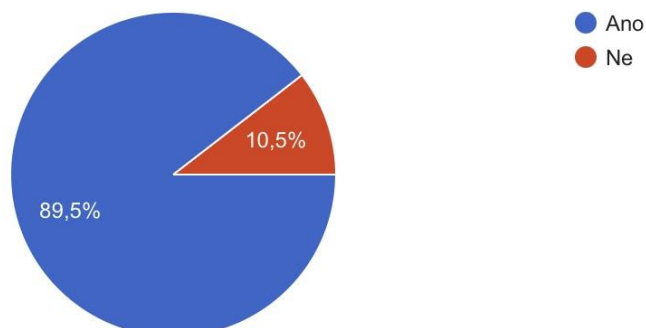

Graf 4 - otázka č. 4

Téměř všichni respondenti (101 dotázaných), souhlasí, že by výrobci zvukových a zvukově obrazových záznamů měli mít právo na ochranu svých děl před neoprávněným kopírováním. Neoprávněnému kopírování se bohužel asi nikdy v naší společnosti nedokážeme vyhnout. I přes různá opatření, ať už třeba právní úprava, nebo šíření edukace o tématu, se vždy najde způsob, jak tuto ochranu obejít.

5. Domníváte se, že je nezbytné poskytovat výrobcům zvukových a zvukově obrazových záznamů právo na odškodnění za porušení jejich autorských práv?

105 odpovědí

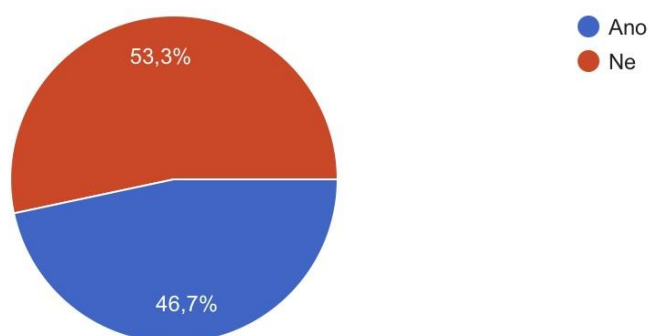

Graf 5 - otázka č. 5

Zajímavé je, že 104 respondentů odpovědělo, že by výrobci zvukových záznamů měli mít právo na ochranu před nelegálním kopírováním, ale pouze 94 respondentů tvrdí, že je potřeba výrobcům postiženým nelegálním kopírováním poskytnout právo na odškodnění.

6. Myslíte si, že nedostatečná ochrana práv výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů může vést k úpadku hudebního průmyslu?

105 odpovědí

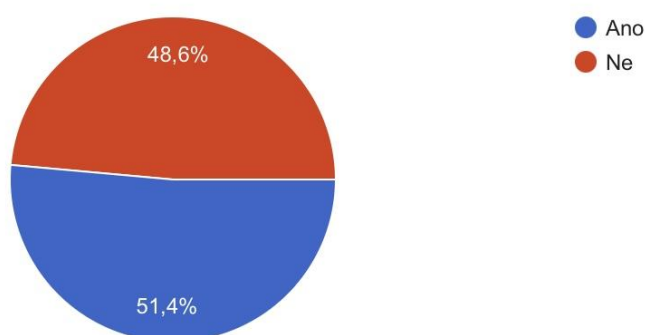
Graf 6 - otázka č. 6

Počet výsledků u této otázky byl v podstatě nerozhodný. Z celkového počtu 105 respondentů si 56 dotázaných nemyslí, že by nedostatečná ochrana práv výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů vedla k úpadku hudebního průmyslu.

Naopak 49 dotázaných si myslí, že by se k tomu schylovat mohlo. Pokud by ochrana práv výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů byla nedostatečná a nelegální kopírování by nebylo potrestáno, jen těžko by výrobci těchto záznamů pokračovali ve své práci. Používání zvukových a zvukově obrazových záznamů by pak na veřejnosti nebylo tak jednoduché a dostupné jako je nyní.

7. Jste přesvědčeni, že je třeba přijmout další opatření k ochraně práv výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů v digitálním prostředí?

105 odpovědí

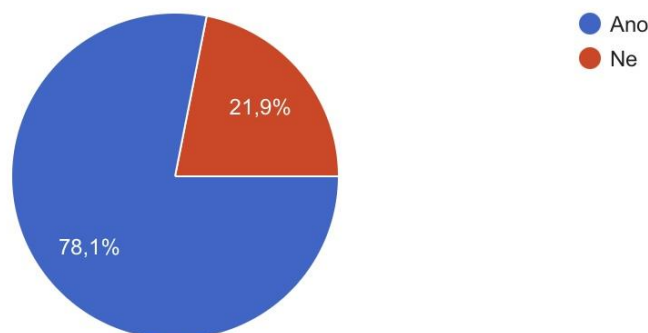

Graf 7 - otázka č. 7

Technologie se v dnešní době vyvíjejí velice rychle a je těžké na to reagovat. Přesto se ale ochrana práv výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů adaptuje na tento vývoj a právní úprava se stále obměňuje. Téměř polovina dotázaných (54 osob) má pocit, že by se měla přijmout další opatření týkající se ochrany práv výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů. Zbylá část (51 osob) s tímto tvrzením nesouhlasí. Jak jsem již avizovala u předchozího grafu, doba se stále mění a s ní i právní úprava. Je těžké reagovat z pohledu práva na dnešní dobu, co se vyvíjení technologií týče, a neomezovat tím zbytek populace.

8. Souhlasíte s tím, že digitální platformy by měly být povinny chránit práva výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů na jejich platformách?

105 odpovědí

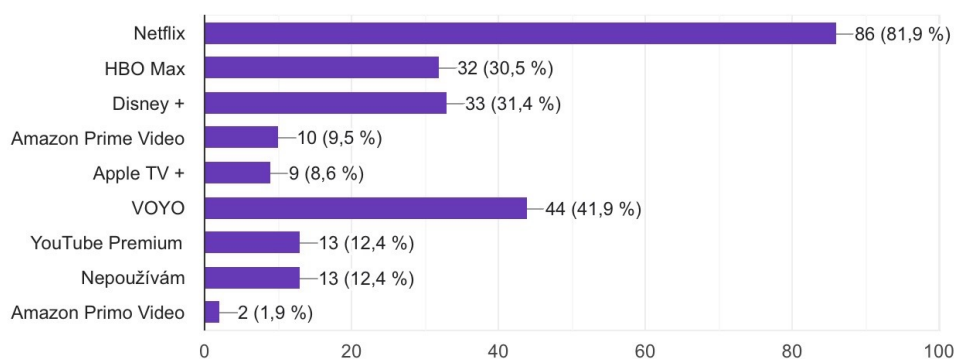

Graf 8 - otázka č. 8

Používání digitálních platform je dnes pro většinu z nás samozřejmost. Samotné platformy ale musí respektovat a chránit práva výrobců. Celkem 82 respondentů souhlasí, že by platformy měly chránit tato práva. Zbytek dotázaných (23 osob) s tímto tvrzením nesouhlasí. V souvislosti na přechozí grafy by mohlo nerespektování práv na platformách vést k úpadku hudebního průmyslu.

9. Používáte streamovací platformy? Pokud ano, jaké? (Video)

105 odpovědí

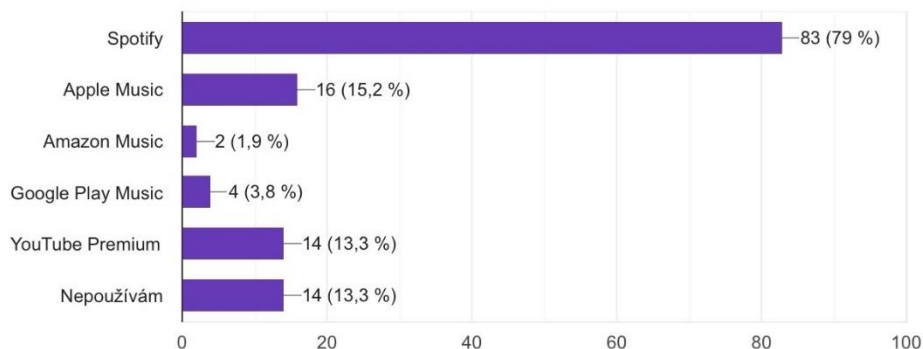
Graf 9 - otázka č. 9

Nejpoužívanější streamovací platformou co se týče videí je dle dotázaných Netflix. Z celkového počtu 105 respondentů jej používá 86 osob. Netflix nabízí spoustu filmů a seriálů, jejichž výběr neustále obměňuje. Hned za Netflixem je služba

VOYO, kterou využívá 44 respondentů. Jedná se o placenou službu, která poskytuje filmy a seriály odvysílané v komerční české televizní stanici TV Nova.

10. Používáte streamovací platformy? Pokud ano, jaké? (Hudba)

105 odpovědí

Graf 10 - otázka č. 10

Jednoznačně nejpoužívanější platformou, která poskytuje přehrávání hudby, je dle dotázaných Spotify. Z celkem 105 respondentů ji využívá 83 osob. Spotify funguje v bezplatné verzi (s reklamami), ale i bez reklam v placené verzi. Uživatel si může vybrat z více druhů předplatných podle počtu ostatních uživatelů účtu.

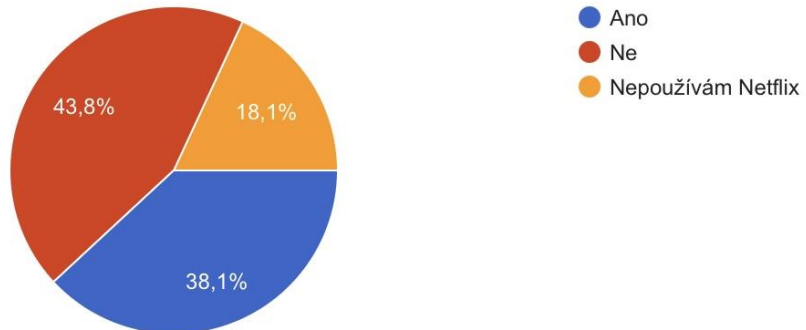
11. Kolik měsíčně platíte za tyto služby?

90 odpovědí

Další, čistě informativní otázkou bylo, kolik měsíčně dotázaní platí za streamovací služby. Otázka byla nepovinná a odpovědi rozmanité. V průměru ale dle odpovědí vychází konečná suma na jednoho člověka 390,- Kč.

12. V případě platformy Netflix je nutné jeden účet sdílet pouze v prostředí Vaší domácnosti. Dodržujete toto pravidlo?

105 odpovědí

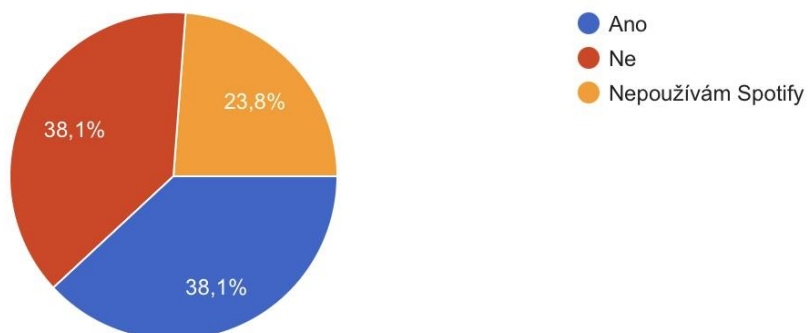

Graf 11 - otázka č. 12

Služba Netflix má při používání jednoho placeného účtu, který může využívat celkem 5 lidí, podmínku, že musí být všichni z jedné rodiny – tudíž žít na stejné adrese. V nedávných dnech tuto podmínku začal Netflix kontrolovat, a tak se spouště lidem zamítl přístup k účtu, právě kvůli nedodržování těchto pravidel. I přes to 46 lidí z dotázaných uvedlo, že tuto podmínku nerespektuje/nerespektoval.

13. V případě platformy Spotify je v rodinném předplatném podmínka, aby všichni členové bydleli na stejné adrese a byli rodinnými příslušníky. Dodržujete tuto podmínku?

105 odpovědí

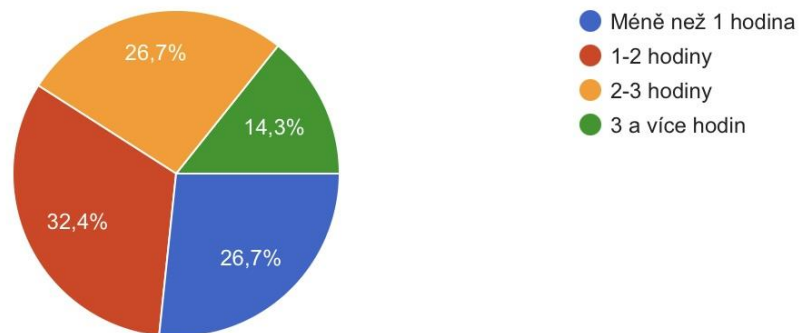
Graf 12 - otázka č. 13

Podobnou podmínku jako Netflix má služba Spotify. V případě rodinného předplatného (celkem až 6 osob), musí žít všichni uživatelé na stejné adrese. V tomto případě se sešel stejný počet osob (40), který dodržuje a nedodržuje toto pravidlo.

14. Kolik času denně strávíte na těchto platformách?

105 odpovědí

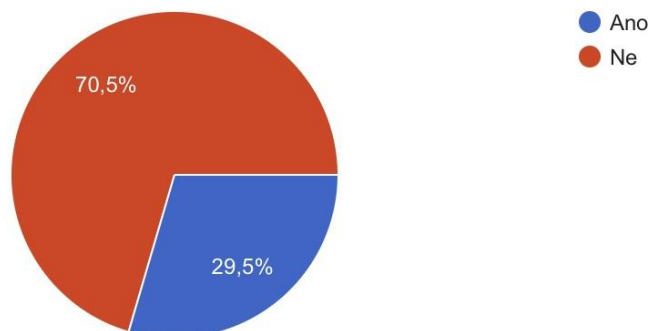

Graf 13 - otázka č. 14

Poslední, čistě informativní, otázkou bylo, kolik času dotázaní denně stráví na streamovacích platformách. Nejčastěji uvedené časové rozmezí bylo 1-2 hodiny denně (34 osob), dále méně než jedna hodina (28 osob), se stejným počtem osob byl uveden časový údaj 2-3 hodiny a 15 dotázaných uvedlo, že na streamovacích platformách stráví více než 3 hodiny.

15. Zajímá Vás, jaké jsou právní aspekty těchto služeb a jak souvisí s právy samotných výrobců?

105 odpovědí

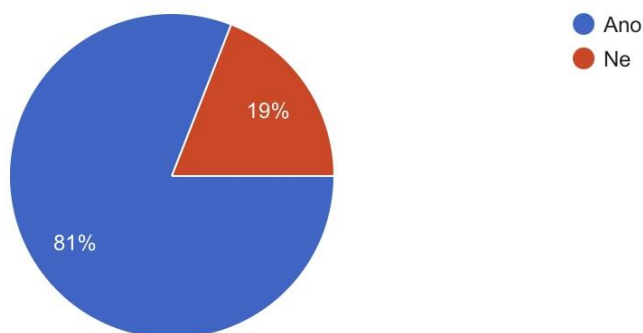

Graf 14 - otázka č. 15

Celkem 74 respondentů nezajímá, jak souvisí právní aspekty digitálních platforem s právy výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů. Zbýlých 31 osob odpovědělo, že je právní aspekty a jejich souvislost zajímavá.

16. Máte povědomí o možných rizicích nelegálního stahování nebo sdílení obsahu (např. pirátství) na internetu?

105 odpovědí

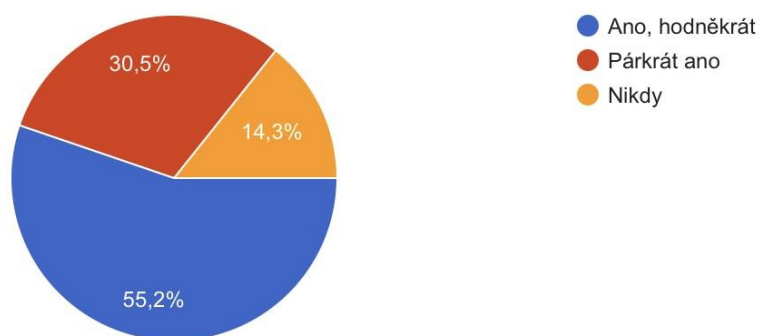

Graf 15 - otázka č. 16

Větší část dotázaných (85 osob) má povědomí o možném riziku nelegálního stahování na internetu.

17. Stáhli jste si někdy film/hudbu ze stránky Ulož.to?

105 odpovědí

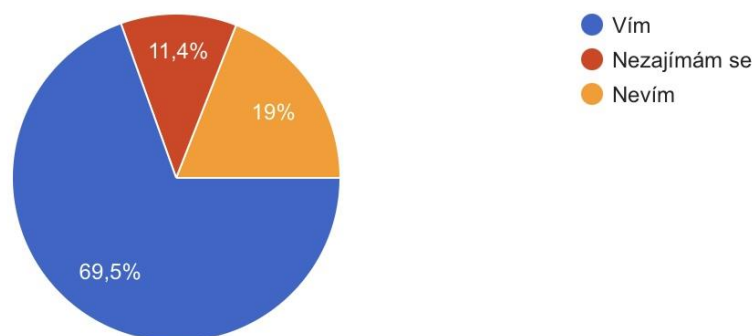

Graf 16 - otázka č. 17

S odkazem na předchozí otázku jsem se respondentů zeptala, zda si někdy stáhli obsah ze stránky Ulož.to (nyní už není v provozu). V předchozích letech ale bylo velmi snadné nelegálně šířit hudbu i filmy právě pomocí této stránky. Více jak polovina (58 osob) přiznalo, že mnohokrát stáhli nějaký obsah ze stránky Ulož.to. Další část (32 osob) stáhli obsah jen párkrát a 15 osob uvedlo, že nikdy ze stránky nestahovali.

18. Pokud jste někdy stahovali z Ulož.to, víte, že jste mohli porušit práva výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů?

105 odpovědí

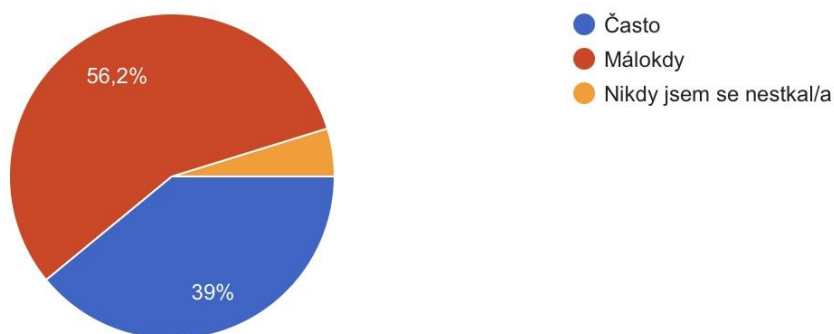
Graf 17 - otázka č. 18

Většina dotázaných (73 osob), kteří v předchozí odpovědi uvedli, že z Ulož.to někdy stahovali, ví, že mohli porušit práva výrobců zvukových a zvukově

obrazových záznamů. Menší část (20 osob) o možném porušení nevěděla a 12 osob uvedlo, že se o to nezajímají.

19. Jak často se setkáváte s obsahem, který je šířen nelegálně nebo bez souhlasu výrobce?

105 odpovědí

Graf 18 - otázka č. 19

Posledním dotazem bylo, jak často se respondenti setkávají s obsahem, který je šířen nelegálně. Více jak polovina (59 osob) tvrdí, že málokdy, 41 osob tvrdí, že často a zbytek (5 osob) uvedl, že se s takovým obsahem nikdy nesešel.

8.2 Vyhodnocení stanovených výzkumných předpokladů

Otázky byly odvozeny z předem připravených čtyř výzkumných předpokladů, které jsem na základě odpovědí dotázaných respondentů mohla potvrdit, či vyvrátit. Zde jsou vypsány a vyhodnocené:

VP1: Nejvíce využívaná streamovací platforma, co se videa týče, bude „Netflix“.

Tento výzkumný předpoklad jsem navrhla z důvodu, že v mém okolí je spousta lidí, kteří službu Netflix využívají. Je zde ale pravidlo pro jeden účet, který může sdílet až 5 osob, a to takové, že osoby musí být z jedné rodiny a žít na stejné adrese. V posledních dnech Netflix zpřísnil pravidla a začal kontrolovat, zda lidé podmínky dodržují. A tak se spousta lidem, kteří pravidlo nedodržovali, zamítl přístup. I přes to ale 86 respondentů uvedlo, že službu Netflix používají. S tímto počtem uživatelů Netflix obsadil první místo.

VP1: potvrzen.

VP2: Nejvíce využívaná streamovací platforma, co se hudby týče, bude „Spotify“.

Stejně jako u předchozího výzkumného předpokladu, i Spotify využívá nespočet lidí z okolí, včetně mě. Ovšem spousta lidí nedodržuje pravidlo u předplatného „family premium“, takže porušují podmínky. Je totiž stanoveno, že se musí jednat o rodinné příslušníky žijící na stejné adrese. Ta osoba, která účet založí, tedy ostatním uživatelům sdělí adresu, kterou při vytvoření zadal a ostatní už ji jen opíší. Více jak polovina (83 osob) uvedlo, že využívá službu Spotify. Na druhém místě byla služba Apple Music, kterou využívá jen 16 osob.

VP2 potvrzen.

VP3: Více jak polovinu dotázaných nezajímá, jaké jsou právní aspekty streamovacích platform a jak souvisí s právy samotných výrobců.

I přes to, že více jak $\frac{3}{4}$ respondentů používá nějakou z uvedených platform, jejich zájem o práva výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů nebyl příliš veliký. Více jak polovina (74 osob) uvedla, že je nezajímá, jak souvisí právní aspekty s právy samotných výrobců

VP3: potvrzen.

VP4: Více jak polovina dotázaných někdy stáhla obsah ze stránky „Ulož.to“, i přes to, že věděli o možném porušení práv výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů.

Poslední výzkumný předpoklad se týkal nelegálního stahování ze stránky „Ulož.to“. Stránka sice již nefunguje, ale nelegálním šířením je proslulá. Nacházelo se na ní spousta nahraného obsahu, který byl sdílen bez povědomí výrobců, a tak byly porušovány práva výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů. Byl proto stanoven výzkumný předpoklad, že více jak polovina dotázaných někdy využila tyto služby. Ukázalo se, že 58 respondentů vícekrát stáhlo obsah z této stránky, dále 32 osob uvedlo, že párkrát ano a 15 osob nikdy stránky nevyužilo.

VP4: potvrzen.

ZÁVĚR

Cílem práce bylo pojednat o současné podobě právní úpravy, týkající se práv výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů. Vzhledem k neustále se rozvíjejícímu světu a enormnímu vývoji techniky, je důležité, aby se právní úprava pravidelně aktualizovala a reagovala na možná rizika. Velkou podporu vidím především v evropské a mezinárodní právní úpravě, která se snaží právě na tyto trendy reagovat. I tak si ovšem někteří jistě najdou způsob, jak tento systém obejít. Pak už jen záleží, zda někdo porušuje práva výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů vědomě, či nevědomě. Nevědomé porušování práv by mohla pomoci minimalizovat mimo jiné i větší edukace o tématu. Větší osvěta o tom, jak to vlastně celé chodí, co vše stojí za tím, že si každý z nás může pustit cokoli a kdekoliv, by též mohla pomoci od nelegálního stahování a kopírování, které vede k porušování práv výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů. Spousta lidí ale v dnešní době upřednostňuje sebe a svůj úspěch, a tak mnohdy nevěnují dostatečnou, ba i žádnou pozornost ochraně práv výrobců.

Na závěr bych řekla, že dle mého úsudku je problematika pirátství dobře podchycena aktuální právní úpravou, a proto se nevyskytuje v takovém množství, jako na začátcích rozvoje elektroniky. Důkazem může být zpřísňování podmínek různých streamovacích platforem, ale například i zrušení webové stránky Ulož.to, která byla nelegálním stahováním a šířením obsahu známá.

Mně samotné zpracování bakalářské práce na toto téma pomohlo získat lepší povědomí o právech výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů.

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

LITERATURA

TELEC, Ivo a Pavel TŮMA. Přehled práva duševního vlastnictví. 2. Brno: Doplněk, 2006. ISBN 80-7239-198-4

KŘÍŽ, Jan. Aktuální otázky práva autorského: [Present problems of copyright]. Praha: Karolinum, 2008. ISBN 978-80-246-1528-8

KNAP, Karel. Autorský zákon a předpisy související: komentář: text je aktualizován k 30.4.1998, není-li v textu uvedeno jinak. 6. upr. vyd. Praha: Linde, 1998. ISBN 80-720-1126-X.

KŘÍŽ, Jan. Ochrana autorských práv v informační společnosti. Praha: Linde, 1999. ISBN 80-720-1190-1

CHALOUPKOVÁ, Helena. Autorský zákon: komentář. 5. vydání. V Praze: C.H. Beck, 2017. Beckovy komentáře. ISBN 978-80-7400-671-5

INTRNETOVÉ ZDROJE

Autorské právo. *BusinessINFO.cz* [online]. [cit. 2023-12-04]. Dostupné z: <https://www.businessinfo.cz/navody/autorske-pravo-ppbi/3/>

ČERMÁK JR., Karel, Eva KOPLÍKOVÁ a Lukáš LORENC. METODIKA A POSTUPY PROSAZOVÁNÍ PRÁV Z DUŠEVNÍHO VLASTNICTVÍ U JEDNOTLIVÝCH ORGÁNŮ VEŘEJNÉ SPRÁVY ČESKÉ REPUBLIKY, V JEJICHŽ PŮSOBNOSTI JE PROSAZOVÁNÍ PRÁV Z DUŠEVNÍHO VLASTNICTVÍ [online]. [cit. 2023-12-04]. Dostupné z: https://upv.gov.cz/files/uploads/PDF_Dokumenty/prosazovani-prav/Methodika04.pdf

Duševní, průmyslové a obchodní vlastnictví. Evropský parlament [online]. [cit. 2024-01-26]. Dostupné z: <https://www.europarl.europa.eu/factsheets/cs/sheet/36/dusevni-prumyslove-a-obchodni-vlastnictvi>

Mezinárodní právo. Ministerstvo vnitra [online]. [cit. 2023-12-04]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/soubor/mezinarodni-pravo-mlsna-pps.aspx>

Česká republika v EU. *Evropská komise* [online]. [cit. 2023-12-04]. Dostupné z: https://czechia.representation.ec.europa.eu/o-nas/ceska-republika-v-eu_cs

OSA [online]. [cit. 2024-02-23]. Dostupné z: <https://www.osa.cz/>

Muzikantův průvodce byrokracií. *Svaz autorů a interpretů* [online]. 2011 [cit. 2024-02-23]. Dostupné z: <https://www.sai.cz/wp-content/uploads/prirucka/muzikantuv-pruvodce-byrokracii.pdf>

LEGISLATIVNÍ ÚPRAVA

Zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským, § 75 - § 77

Zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským, § 79 - §81

Zákon č. 115/1953 Sb., Zákon o právu autorském (autorský zákon)

Zákon č. 35/1965 Sb., Zákon o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon)

Sdělení MZVS č. 7/1995 Sb.

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2001/29/ES. *European Union* [online]. [cit. 2024-01-26]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:32001L0029>

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2006/115/ES. *European Union* [online]. [cit. 2024-01-26]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:32006L0115>

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2006/116/ES. *European Union* [online]. [cit. 2024-01-26]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:32006L0116>

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2011/77/EU. *European Union* [online]. [cit. 2024-01-26]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:32011L0077>

Vyhláška č. 192/1964 Sb., Vyhláška ministra zahraničních věcí o Mezinárodní úmluvě o ochraně výkonných umělců, výrobců zvukových záznamů a rozhlasových organizací. *Zákony pro lidi* [online]. [cit. 2023-12-04]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1964-192>

Vyhláška č. 32/1985 Sb., o Úmluvě o ochraně výrobců zvukových záznamů proti nedovolenému rozmnožování jejich zvukových záznamů. *Zákony pro lidi*. 1985. [online]. [cit. 2024-01-26]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1985-32#Top>

218/1926 Sb. o původském právu k dílům literárním, uměleckým a fotografickým.

Online. Beck-online. [cit. 2023-12-04]. Dostupné z: [https://app.beck-](https://app.beck-online.cz/bo/chapterview-document.seam?documentId=onrf6mjzqi3f6mrrhawta)

[online.cz/bo/chapterview-document.seam?documentId=onrf6mjzqi3f6mrrhawta](https://app.beck-online.cz/bo/chapterview-document.seam?documentId=onrf6mjzqi3f6mrrhawta)

SEZNAM GRAFŮ

Graf 1 – otázka č. 1	41
Graf 2 - otázka č. 2.....	42
Graf 3 - otázka č. 3.....	42
Graf 4 - otázka č. 4.....	43
Graf 5 - otázka č. 5.....	44
Graf 6 - otázka č. 6.....	44
Graf 7 - otázka č. 7.....	45
Graf 8 - otázka č. 8.....	46
Graf 9 - otázka č. 9.....	46
Graf 10 - otázka č. 10	47
Graf 11 - otázka č. 12	48
Graf 12 - otázka č. 13	48
Graf 13 - otázka č. 14	49
Graf 14 - otázka č. 15	50
Graf 15 - otázka č. 16	50
Graf 16 - otázka č. 17	51
Graf 17 - otázka č. 18	51
Graf 18 - otázka č. 19	52

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1 – dotazníkové šetření

Dobrý den, jsem studentka Policejní akademie ČR v Praze. Ráda bych Vás poprosila o vyplnění dotazníku k mé bakalářské práci týkající se práv výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů. Dotazník je anonymní a slouží pouze pro studijní účely. Děkuji za případnou spolupráci.

1. Jaké je Vaše pohlaví?

- a) Žena
- b) Muž
- c) Jiné

2. Jaký je Váš věk?

- a) 15-25 let
- b) 26-35 let
- c) 36-45 let
- d) 46-55 let
- e) 55 a více let

3. Souhlasíte s tím, že výrobci zvukových a zvukově obrazových záznamů by měli mít právo na adekvátní odměnu za použití jejich děl ve veřejné sféře?

- a) Ano
- b) Ne

4. Souhlasíte, že výrobci zvukových a zvukově obrazových záznamů by měli mít právo na ochranu svých děl před neoprávněným kopírováním?

- a) Ano
- b) Ne

5. Domníváte se, že je nezbytné poskytovat výrobcům zvukových a zvukově obrazových záznamů právo na odškodnění za porušení jejich autorských práv?

- a) Ano
- b) Ne

6. Myslíte si, že nedostatečná ochrana práv výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů může vést k úpadku hudebního průmyslu?

- a) Ano
- b) Ne

7. Jste přesvědčeni, že je třeba přijmout další opatření k ochraně práv výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů v digitálním prostředí?

- a) Ano
- b) Ne

8. Souhlasíte s tím, že digitální platformy by měly být povinny chránit práva výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů na jejich platformách?

- a) Ano
- b) Ne

9. Používáte streamovací platformy? Pokud ano, jaké? (Video)

- a) Netflix
- b) HBO Max
- c) Disney +
- d) Amazon Prime Video
- e) Apple TV +
- f) VOYO
- g) YouTube Premium

h) Nepoužívám

10. Používáte streamovací platformy? Pokud ano, jaké? (Hudba)

a) Spotify

b) Apple Music

c) Amazon Music

d) Google Play Music

e) YouTube Premium

f) Nepoužívám

11. Kolik měsíčně platíte za tyto služby?

12. V případě platformy Netflix je nutné jeden účet sdílet pouze v prostředí Vaší domácnosti. Dodržujete toto pravidlo?

a) Ano

b) Ne

c) Nepoužívám Netflix

13. V případě platformy Spotify je v rodinném předplatném podmínka, aby všichni členové bydleli na stejné adrese a byli rodinnými příslušníky. Dodržujete tuto podmínku?

a) Ano

b) Ne

c) Nepoužívám Spotify

14. Kolik času denně strávíte na těchto platformách?

a) Méně než 1 hodina

b) 1-2 hodiny

c) 2-3 hodiny

d) 3 a více hodin

15. Zajímá Vás, jaké jsou právní aspekty těchto služeb a jak souvisí s právy samotných výrobců?

- a) Ano
- b) Ne

16. Máte povědomí o možných rizicích nelegálního stahování nebo sdílení obsahu (např. pirátství) na internetu?

- a) Ano
- b) Ne

17. Stáhli jste si někdy film/hudbu ze stránky Ulož.to?

- a) Ano, hodněkrát
- b) Párkrát ano
- c) Nikdy

18. Pokud jste někdy stahovali z Ulož.to, víte, že jste mohli porušit práva výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů?

- a) Vím
- b) Nezajímám se
- c) Nevím

19. Jak často se setkáváte s obsahem, který je šířen nelegálně nebo bez souhlasu výrobce?

- a) Často
- b) Málokdy
- c) Nikdy jsem se nesešel/a